

SANT JORDI: EREM 10.000...

- ★ Assemblees polítiques:
 - De Convergència Democràtica
 - Del Partit Popular
 - Dels No Aliniats de l'AdeC

- ★ País Valencià:
 - Fusió de Junta i Consell

- ★ Un 1er de Maig postfranquista

- ★ Primera reunió Consell – Terradelles

- ★ Parla la C N T

- ★ Text de la Declaració de
"Coordinació Democràtica"

sumari

3 L'OPOSICIÓ DEMOCRÀTICA

1ª reunió Consell de Forces Polítiques de Catalunya — President de la Generalitat a l'exili
La "Coordinación", un pas endavant segons el Consell
XVI Reunió de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya
El Consell diu no al P T E
III Assemblea General de Convergència Democràtica de Catalunya
Primer Congrés del Partit Popular de Catalunya
VII Assemblea General dels No Aliniats de l'Assemblea de Catalunya

17 INFORMACIÓ GENERAL

1er de Maig
Prou Tortures
Associacions de Veïns d'Itàlia, a Catalunya
Oriol Solé Sugranyes

21 DOCUMENTACIÓ CATALANA

Assemblea Democràtica de Girona, document fundacional
Parla la C N T
R S D C : balanç de "100 días" de govern monàrquic

24 PREMSA DEMOCRÀTICA

L'Insurgent — Senyera — Universitat Roja — Joves en lluita

27 PAÍS VALENCIÀ

L'Estatut, encara
Per l'Amnistia
Fusió de Junta i Consell

30 ESPANYA

Fusió de Junta Democràtica i Plataforma de Convergència Democràtica: "Coordinación Democrática"

presentació

Els companys de l'Equip "AVUI"—SIC som de l'opinió que aquest ha estat un mes força mogut. I així ho repetim en parlar del 23 d'abril, de l'1 de maig, etc., etc.

Pel que fa a l'actualitat política catalana també registra un esdeveniment que creiem històric: la primera entrevista entre els membres del Consell de Forces Polítiques de Catalunya i el president de la Generalitat a l'exili, Hon. Sr Terradellas. Ho creiem important atès que és una concreció de la veu pactant de Catalunya amb la resta de l'Estat espanyol.

Al País Valencià, els companys de la Redacció Autònoma ens han fornint una altra notícia que cal destacar: la fusió dels dos organismes unitaris del País —Junta i Consell— en una única plataforma unitària: la Taula de Forces Polítiques i Sindicals. L'oposició democràtica del poble germà ja té una sola veu.

Quant a la vida política democràtica d'Espanya, ens fem ressò de l'importantíssim fet de la creació de "Coordinación Democrática".

El mateix que dèiem per al País Valencià, pot aplicar-se en aquest cas. Tot i això, cal dir que la majoria de les organitzacions polítiques catalanes han quedat sorpreses de com s'ha portat a terme el dit procés unitari. I en especial, pel fet que tant els Països Catalans, com Euzkadi i Galícia han estat exclosos de tot acord previ. Al respecte, i centrant-nos a Catalunya, podem dir que tant l'Assemblea com el Consell no s'han plantejat encara cap tipus de possible integració o coordinació amb "C D". Unicament l'han saludat, considerant que la unió de les dues instàncies espanyoles en una sola plataforma unitària pot facilitar el pacte d'igual a igual de l'oposició democràtica catalana.

No volem acabar aquesta breu presentació sense deixar de saludar tots aquells qui han fet i fan possible l'aparició del diari Avui. Des d'aquestes planes us encoratgem a seguir en la tasca encetada.

1ª reunió consell-terradellas

No es pot negar que aquest mes d'abril ha estat força actiu pel que fa a les activitats de l'oposició democràtica catalana. Ultra la celebració de tres Congressos Generals -CDC, PPC i NA-, i de la trobada parisiense entre el Consell i el President de la Generalitat a l'exili, l'accent ha estat posat en les manifestacions al carrer. S'encetà el mes amb les diades del 2, 3 i 5 per uns Ajuntaments Democràtics; se seguí amb una manifestació pro-Amnistia el dia 4; i les tres restants demostracions populars -més o menys exitoses- cal referir-les a tres dates significatives: 14 d'abril, aniversari de la República, 23 d'abril, St Jordi, i 30 abril-1er Maig diada internacional dels treballadors. De totes aquestes manifestacions en trobareu fotografies al llarg de les pàgines d'aquest número.

En aquesta secció en concret, ens darem ressò dels documents polítics més importants de l'oposició democràtica durant el mes d'abril. Començarem amb el comunicat de la reunió Consell-Terradellas.

La primera notícia pública d'aquesta reunió va aparèixer a El Correu Catalán, del 13 d'abril. El seu corresponent a París, Pol Girbal, hi resumia en una extensa crònica l'esdeveniment a grans trets.

Hi foren presents:

Per la Generalitat a l'exili: Srs Josep + Terradellas (President), Josep Gausachs + (Secretari General), Romà Planas (de l'Assemblea de Catalunya a París) i Francesc Vila-Abadal (delegat europeu de l'AC).

Pel Consell: Srs Jordi Pujol (CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA), Raimon Obiols (CONVERGÈNCIA SOCIALISTA), Jaume Casanovas i + Cristià Ayguadé (ESQUERRA DEMOCRÀTICA), + Joan Cornudella i Josep Sans (FRONT NACIONAL), Joan Cabré (PARTIT CARLÍ), Joan Colomines (PARTIT POPULAR), Jordi Puig (PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL), Gregori López Raimundo i Josep Solé-Barberà (PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT), Josep Pa

llach i Víctor Hurtado (REAGRUPAMENT SOCIALISTA I DEMOCRÀTIC) i Libert Quatreca ses (UNIÓ DEMOCRÀTICA).

COMUNICAT

"El President de la Generalitat de Catalunya, Honorable Sr Josep Terradellas, i el Consell de Forces Polítiques de Catalunya, integrat per les següents organitzacions: CDC, CSC, EDC, ERC, FNC, PCC, PPC, PSAN, PSUC, RSDC i UDC, s'han reunits a París + els dies 10 i 11 d'abril.

Després d'una anàlisi de la situació política, seguida d'un ampli debat, el Consell de Forces Polítiques de Catalunya ha exposat al President de la Generalitat els + problemes de la situació catalana i de + l'Estat espanyol, i de les lluites i les mobilitzacions que darrerament han tingut

lloc a Catalunya, en les quals l'Assemblea de Catalunya ha tingut un paper destacat.

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya ha expressat novament al President de la Generalitat, d'acord amb les seves bases programàtiques, la irrevocable decisió de lluitar per la instauració a Catalunya de les Institucions de la Generalitat i dels Principis configurats a l'Estatut del 1932, avui reivindicats per la + gran majoria dels catalans.

Els reunits han considerat que en el procés cap a la formació d'un Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya, + cal tenir en compte la totalitat de les + forces polítiques, socials i del moviment obrer de Catalunya, i en especial de l'Assemblea de Catalunya.

Catalunya ha estat la més ferma capdavantera de les lluites per la democràcia a + nivell d'Estat espanyol, i és avui un suport d'aquest combat.

En virtut d'això, els reunits celebren la progressiva aparició en aquests darrers + temps, dels organismes de coordinació democràtica necessaris per a la restitució de les llibertats polítiques i nacionals.

En aquest sentit, es reafirmen en la seva voluntat de negociar i després pactar pel restabliment de la democràcia i les + llibertats nacionals de tots els pobles +

23 d'abril 76: Plaça Sant Jaume de Barcelona, milers de veus criden "Viola dimissió, per feixista i per cabró!"...

de l'Estat espanyol.

El President de la Generalitat de Catalunya, Honorable Sr Josep Terradellas, i el Consell de Forces Polítiques de Catalunya, prenen el compromís d'intensificar una regular relació per tal de resoldre de comú acord totes les qüestions que afectin les relacions de Catalunya amb l'Estat espanyol.

El President de la Generalitat de Catalunya i el Consell de Forces Polítiques de Catalunya, fan una crida al poble de Catalunya a ampliar la seva lluita unitària vers les llibertats democràtiques i nacionals fins la seva plena consecució. París, 11 d'abril del 1976."

Segons sembla, fou prohibida la reproducció del comunicat a la premsa. Malgrat això, pocs dies després El Correo Catalán + la transcrivía íntegrament.

L'Amnistia arriba a la butxaca.

la «coordinación», un pas endavant

segons el consell

Ahir a darrera hora del vespre, se'ns va facilitar el comunicat del Consell de Forces Polítiques de Catalunya, que a continuació reproduïm: «A les reunions dels dies 27 i 29 d'abril del 1976 del Consell de Forces Polítiques de Catalunya s'acordà fer públics els següents punts:

1r punt. El document «El poble de Catalunya» El president de la Generalitat de Catalunya, honorable senyor Josep Terradellas i el Consell de Forces Polítiques de Catalunya, a la darrera reunió que varen sostenir i entre altres qüestions tractades, celebraren la progressiva aparició en aquests darrers temps dels organismes de coordinació democràtica necessaris per a la restitució de les llibertats polítiques i nacionals.

En aquest sentit, es reafirmaren en la seva voluntat de negociar i després pactar el restabliment de la democràcia i de les llibertats nacionals de tots els pobles de l'Estat espanyol.

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya, en la seva declaració fundacional del desembre del 1975, remarcava la urgència de la creació d'un organisme amb el qual poder pactar en representació de Catalunya i arribar així a una entesa democràtica a nivell de l'Estat espanyol.

En aquest sentit i d'acord amb aquests antecedents, el Consell de Forces Polítiques de Catalunya celebra la formació, a Madrid, de «Coordinació Democràtica» com un pas molt important en el camí del trencament amb les lleis i les institucions franquistes, i cap a l'establiment d'un període provisional que garantint i restablint les llibertats de-

mocràtiques, retorni la veu i el vot als ciutadans i, mitjançant la realització d'eleccions lliures, clogui el període provisional i n'obri un de constituent perquè els pobles de l'Estat espanyol configuren amb plena llibertat i responsabilitat llurs institucions.

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya conscient de la significació de «Coordinació Democràtica», remarca l'apartat de la seva declaració en el qual enumera, com un dels seus objectius, «el pleno, inmediato y efectivo ejercicio de los derechos y las libertades políticas de las distintas nacionalidades y regiones del Estado español.»

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya fa constar que reitera en aquest sentit el primer punt del seu programa fundacional que diu:

Reivindicar, propiciar i impulsar la constitució d'un govern provisional de la Generalitat de Catalunya que assumeixi el poder a Catalunya des del mateix moment que el tractament democràtic, amb el compromís de convocar i de celebrar eleccions, en terme més breu possible, per el parlament català. Aquest govern provisional de la Generalitat de Catalunya es constituirà a partir dels principis i les institucions configurants a l'Estatut de 1932, i com a primer pas en l'exercici concret del dret a l'autodeterminació.

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya afirma que la perspectiva, que s'obre davant nostre, d'una àmplia unió, sense exclusions de totes les forces interessades en el restabliment de les llibertats en un pacte per a la ruptura, és la garantia de seguretat i de transició pacífica cap al futur democràtic.

Per a impulsar aquesta perspectiva

unitària, el Consell de Forces Polítiques de Catalunya crida el poble català a continuar la mobilització, a l'entorn de l'Assemblea de Catalunya, per a l'amnistia, les llibertats i l'Estatut d'autonomia, i a donar suport als plantejaments i les activitats del Consell. Catalunya, abril del 1976.

2º punt. Constatar que el dia vint-i-tres d'abril diada popular de Catalunya, va significar una autèntica jornada d'Afirmació Nacional catalana al voltant de les reivindicacions de la llibertat, l'amnistia i l'Estatut d'autonomia.

3r punt. La protesta d'aquest Consell de Forces Polítiques de Catalunya per la prohibició de la manifestació sol·licitada per al dia 1 de maig per diversos representants del moviment obrer.

Infomar també del refús que l'administració ha fet d'un document signat per diversos representants polítics, en el qual feien constar a la sol·licitud de manifestació.

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya reivindica el dret de manifestació com un dels elements fonamentals de les llibertats democràtiques.

30 d'abril del 1976

Secretariat de torn del Consell de Forces Polítiques de Catalunya: Front Nacional de Catalunya»

Extret del diari Avui, del 1er de Maig 1976, p. 1.

XVI REUNIÓ

COMISSIÓ PERMANENT

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

COMUNICAT

Reunida la XVI^a Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya, acorda fer públic el següent comunicat:

1.- La Comissió Permanent ha aprovat la valoració positiva que va fer sobre les jornades dels dies 2, 3 i 5 d'abril + el Secretariat de l'Assemblea de Catalunya, en la seva declaració del dia 8, segons la qual la campanya per uns ajuntaments democràtics, "ara iniciada a tot Catalunya ha estat assumida de manera massiva i descentralitzada pel moviment obrer i popular i per la població de comarques i barris, a través de multitud de manifestacions, vagues, concentracions i recollides de signatures, i ha vingut a reafirmar l'arrelament de l'Assemblea de Catalunya en el si del nostre poble". Aquesta Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya proclama una vegada més, que la millor manera de testimoniar el protagonisme del poble és la mobilització decidida i constant del poble de Catalunya de cara a la ruptura democràtica i en aquest sentit crida ara molt especialment a obrir un procés d'explicació política sobre els seus 4 punts programàtics, com a contribució a la campanya de reafirmació de l'Assemblea de Catalunya. D'altra banda, l'Assemblea manifesta públicament, enfront de les maniobres continuïstes de l'actual govern, que no hi pot haver consulta electoral democràtica sense democràcia, és a dir, sense amnistia i sense llibertats polítiques i nacionals.

2.- La XVI^a Comissió Permanent veu amb satisfacció i dona suport al fet que els 4 punts de l'Assemblea estiguin a la base del sentit i dels objectius de "La Marxa de la Llibertat" que s'està preparant a totes les àrees geogràfiques de Ca-

talunya.

3.- La Comissió Permanent saluda l'aparició de Coordinació Democràtica, i considera que la seva constitució representa un pas molt important cap a la ruptura democràtica a nivell de tot l'Estat. Així, d'acord amb el seu punt 4rt programàtic -la coordinació de les lluites de tots els pobles de l'Estat espanyol- estudiarà les formes concretes per a dur-lo a terme. Igualment, la Comissió Permanent reafirma que, sigui quin sigui el procés de negociació política, la base mínima sobre la qual establir tot pacte ha de comprendre la reivindicació nacional específica de Catalunya formulada en el 3r punt de l'Assemblea: "El restabliment provisional de les institucions i dels principis

el consell diu no al pte

En l'ordre del dia de les reunions del Consell del 27 i 29 d'abril, hi figurava el tema de la demanda d'ingrés a aquest organisme unitari per part del PTE. (En el número de març de l'"AVUI"-SIC inseriem la corresponent carta de petició signada per aquest grup.)

Votaren a favor PSUC, CSC i PSAN. Votaren en contra: CDC, EDC, ERC, FNC, PCC, PPC, RSDC i UDC. En conseqüència, el PTE no formarà part del Consell ara com ara.

Al voltant d'això, el diari Avui datat del 1er de Maig, inseria una breu entrevista amb en J.A. Sánchez Carreté, del PTE, en la qual aquest deia que l'obstacle fonamental havia estat la seva propugnació de la dictadura del proletariat, més que no pas el problema de la "disciplina catalana". Recordem als nostres lectors que està força avançat el procés de fusió entre el PTE i l'ORT, i que hi ha la possibilitat que s'estengui al MCC i a l'OCEBR.

Barcelona, 4 d'abril 76: manifestació pro-Amnistia.

continguts en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació". La Comissió Permanent denuncia la detenció de Nazario Aguado, Javier Alvarez Dorronsoro, Marcelino Camacho i Antonio García Trevijano, membres de Coordinación Democrática, i els intents de dividir la unitat aconseguida. D'altra banda, l'Assemblea ha obert també un ampli debat que posa en evidència la necessitat d'accelerar el procés unitari que possibiliti una sola veu de Catalunya.

4.- La Comissió Permanent saluda també la constitució de l'organisme unitari + Taula de Forces Polítiques i Sindicals + del País Valencià.

5.- La Comissió Permanent considera que + la celebració tradicional del 23 d'abril a Barcelona, ha estat enguany una + diada d'afirmació nacional catalana, iniciada amb l'aparició, per primera vegada + en 37 anys, d'un diari en català i que ha culminat amb la manifestació pacífica de milers de persona a la Plaça St Jaume.

6.- La Comissió Permanent denuncia, una + vegada més, la política repressiva de l'actual règim, el qual nega l'amnistia + utilitza les seves forces repressives con + tra manifestants pacífics i segueix prac + ticant la política del terror contra l'o + posició, tal com s'ha mostrat recentment + amb les morts del militant anarquista cata + là ORIOL SOLÉ i SUGRANYES i amb motiu de l'Aberni Eguna, del militant d'ETA MANUEL MARIA GARMENDIA, amb les detencions de + més de 50 obrers del metall que exercien + legítimament el dret de vaga (entre els + quals Domingo Linde, de la Comissió Obre + ra Nacional de Catalunya), amb l'aplicació del "Decreto Ley Antiterrorista" contra 7 joves comunistes detinguts a Madrid (en + tre els quals Domènec Martínez, de la Jo + ventut Comunista de Catalunya) i amb la + brutalitat amb que actuà la policia con + tra la manifestació del 23 d'abril a Bar + celona.

7.- Finalment, la Comissió Permanent ha + pres l'acord de recolzar plenament, a través d'una crida al poble de Catalunya, la commemoració del proper 1er de Maig, i invita a tothom a participar activament + en les iniciatives del moviment obrer, i en especial, en la manifestació d'aquest + dia a Barcelona.

LLIBERTATS!

AMNISTIA!

ESTATUT D'AUTONOMIA!

24 d'abril de 1976.

La comissió permanent de l'ac

3ª assemblea general de c d c

El proppassat diurenge, dia 28 de març, + se celebrà a la ciutat de Barcelona la 3ª Assemblea General de Convergència Democràtica de Catalunya, la primera d'enguà de + la separació d'Unió Democràtica de Catalu + nya.

Un redactor de l'Equip "AVUI"-SIC hi fou convidat expressament, i ens ha preparat + la següent crònica de la reunió.

A l'igual que en d'altres casos semblants, aquesta 3ª Assemblea General de CDC consta + va de dues sessions -matí i tarda-, es + sent la primera oberta per als convidats, mentre que la segona era reservada per + als militants de CDC.

l'ordre del dia

L'acte tingué lloc des de les 10 del matí + i continuà fins ben bé les 8 del vespre . L'Ordre del Dia que fou repartit entre + els quasi 200 assistents era el següent:

- Constitució de la mesa i salutació als + assistents
- Informe sobre CDC (per Jordi Pujol)
- Anàlisi de la situació política (per Mi + quel Roca i Junyent)
- Presentació del Programa Econòmic i So + cial de CDC (per Josep M. Cullerll)
- Dinar

TARDA, només per militants:

- Debat general i votació sobre el Progra + ma
- Presentació dels Estatuts Provisionals + de CDC (per Jaume Casajoana)
- Presentació de candidats i elecció dels + càrrecs de CDC
- Precs i Preguntes

- Proposta de conclusions finals
- Comiat.

Evidentment, després de cada ponència s'o + bria el seu corresponent debat, amb l'ac + ceptació de les esmenes proposades.

PARLAMENT D'EN JORDI PUJOL

Segons es pot llegir en un document foto + copiat repartit posteriorment, titolat IN + FORME DEL SECRETARIAT POLÍTIC SOBRE EL MO + MENT I SITUACIÓ DE CDC, aquesta fou la in + tervenció d'En Jordi Pujol:

"Aquesta 3ª Assemblea de Convergència De + mocràtica representa un tombant en el nos + tre camí per diversos motius:

- perquè és la primera després de la mort + d'en Franco
- perquè és la primera després de la sepa + ració d'Unió Democràtica
- perquè a hores d'ara -per aquestes i + + per d'altres circumstàncies- se'ns plan + tegen uns problemes nous i se'ns obren + unes perspectives noves.

Per tant, és un moment en el què és neces + sari fer l'anàlisi del que ha estat i del + que és Convergència Democràtica, i del + que ha de ser.

Com sabeu, CDC es va formar el mes de no + vembre de 1974 responent a una crida feta + ja aleshores al mateix sector al que ara + ens dirigim d'una manera preferent: un am + pli sector que va des dels sectors evolu + cionats de la classe obrera, generalment + d'origen llibertari, cristià o socialista + autogestionari, fins a la petita i mitja + na burgesia, amb tots els subsectors in +

Amnistia ara mateix!

termitjos, prou coneguts i repetits i que ara no cal esmentar; i amb el mateix objectiu que seguim tenint avui: constituir un bloc polític català de centre-esquerra al servei d'una política catalanista, democràtica i de canvi social.

També dèiem ja aleshores que l'ideal seria que tot aquest sector es constituís en un sol i gran partit de centre-esquerra, i per això vàrem constituir CDC com a estructura oberta a partir de la qual es pogués arribar a un gran partit o moviment de democràcia popular catalana. Però ja prevèiem la possibilitat, amb força claredat, que això no fos possible, si més no de moment, en quin cas el que caldria aconseguir és una entesa profunda i el més permanent possible entre tots els grups d'aquest sector. (Clara al·lusió a UDC i al Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya.)

o o o

Després de 17 mesos, quin ha estat el resultat? quin és el balanç? En diversos aspectes és plenament positiu, en uns altres, no. No ho és en el sentit que s'ha confirmat que per avui no és possible la unitat orgànica política del centre-esquerra. D'això en parlarem després. En canvi, els resultats han estat positius en els següents aspectes:

a) Ocupem una posició clara en el centre-esquerra català. Si avui existeix la possibilitat d'una força de centre-esquerra, nosaltres en som la garantia. Si es pot parlar, i veure com una eventualitat factible, d'un bloc electoral de centre-esquerra, és per la nostra presència i la nostra intervenció. Si es donen en aquest camp certes possibilitats, importants, de col·laboració és gràcies a nosaltres, que com després direm som el punt de referència més clar, més central i més acceptat dintre d'aquest sector.

b) Ocupem una posició molt determinant en el conjunt del camp polític català. Ocupem un punt molt central, perquè interpretem bé i amb menys condicionaments que ningú aquest sector que hem definit com a clau de la societat catalana. Nosaltres som el resultat d'una anàlisi de la realitat catalana, no de l'aplicació d'etiquetes o homologacions internacionals. I de fet, d'aquesta anàlisi de la realitat i de les perspectives de Catalunya n'ha sortit un programa que pot ser qualificat de socialdemòcrata, i que n'és, però sobretot CDC és un partit nacionalista. No només nacionalista, però un partit en el qual el nacionalisme és una característi-

ca molt clara. Un nacionalisme com el que indirectament descriu el nostre programa econòmic i social; que aspira a una Catalunya no patrimoni de cada grup o classe social, sinó vàlida per a tothom. Un nacionalisme que significa voluntat de fer funcionar el país, credibilitat i política d'obertura. Un nacionalisme que és instrument de lligada, que és punt d'unió entre diverses forces polítiques.

Una conseqüència d'això és que si algú pot orientar la política catalana en el sentit d'un gran pacte polític i social és CDC més que ningú altre. Depèn en bona part de nosaltres la possibilitat d'un diàleg eficaç i operatiu entre els comunistes i alguns sectors molt radicals per una banda, i les diverses forces situades en el centre i el centre-esquerra del país. Diàleg i col·laboració que els comunistes necessiten molt per tal d'evitar d'aparèixer com a propugnadors d'una política front populista. I que en certs aspectes pot convenir a Catalunya que es faci, si es pacta des de posicions polítiques ben definides.

c) Un altre fet positiu és que hem arribat a adquirir gruix suficient per a tenir pes. Seguim tenint falles organitzatives i enquadrament insuficient. Malgrat això som més forts i tenim més incidència que altres grups polítics propers a nosaltres. Tenim a hores d'ara un ritme accelerat de creixement.

o o o

El fet negatiu és que hem aconseguit de crear un gran i únic bloc orgànic de centre-esquerra. Els diversos partits que actuen en aquest sector tenen, o tenim, programes molt semblants, quasi idèntics. Però entre alguns d'aquests grups hi ha filosofies i historials diversos, que dificulten la fosa. Amb tot, el nostre objectiu segueix essent el gran partit de centre-esquerra. I si de moment això no és possible, l'objectiu, com hem dit, serà seguir definint les coordenades, fer de boia, fixar el punt de confluència perquè, suposant que no hi hagi un gran partit de centre-esquerra, hi hagi, en canvi, una eficaç política de centre-esquerra. Per a fer-ho ens cal accentuar la nostra perso-

DEMOCRÀT

Jordi Pujol

nalitat i incrementar la nostra força. Tenim prou dinamisme, prou capacitat de creació de programa, prou especificitat per a fer-ho. La nostra vocació convergent pot haver fet que fins ara haguem actuat més del compte en termes de punt d'unió que no pas en termes de reforçament propi. A partir d'ara hem de donar atenció preferent a CDC; és en funció de CDC sobretot que hem d'actuar. En funció, sí del bloc polític orgànic o no de centre-esquerra, però sense mirar tant a dreta o a esquerra. Una CDC forta farà possible el bloc de centre-esquerra, orgànic o funcional; una CDC feble, no.

De tota manera, bé hem de fer una referència a la sortida d'Unió Democràtica. Ha coincidit l'enfortiment de la consciència de grup que s'ha anat produint a CDC amb l'accentuació del perfil demòcrata-cristià per part d'UDC. Nosaltres havíem pensat que a la democràcia cristiana catalana li convindria fondre's en un gran par-

CATALUNYA DEMOCRÀTICA

tit democrata popular. De moment això no és així. No ens correspon de discutir aquesta decisió d'UDC, que respectem. Reconeixem el valor que de cara a alguns sectors de l'electorat poden tenir determinades etiquetes, però conservar això no ha de ser incompatible amb la creació del gran partit català de centre-esquerra que propugnem. De tota manera sembla clar que en aquest moment juguen fort els reflexes antics de partit, els reflexes que durant 37 anys han fet possible la continuïtat dels partits en la dura lluita clandestina. També juguen -probablement- les homologacions internacionals. El cas és que notem, per part d'alguns grups polítics, el desig de cobrir tot el camp que teòricament correspon a la seva etiqueta -i suposem que això explica la recent absorció dels "Tàcitos" catalans, entre altres grups, per part d'UDC- o, en altres casos, a diguem-ne fer-se legalitzar a través de contactes espanyols o europeus, com a partits amb dret a emprar una determinada etiqueta.

El cas és que avui per avui UDC no es pot fondre a CDC, i que de moment ha caigut + que ens separéssim, tot i creant un estatus especial de col·laboració i d'unitat + d'acció entre les nostres dues organitzacions.

Però, repeteixo: la unitat orgànica ja vindrà, si és que ha de venir; però el que és del tot necessari és la unitat operativa del centre-esquerra. I per això cal reforçar CDC, perquè d'aquesta política de centre-esquerra n'és la millor ga-

rantia.

Una CDC forta no és només garantia d'una política de centre-esquerra. És garantia també d'una política catalana equilibrada i constructiva, capaç de lligar caps i de crear les bases, les àmplies bases d'un treball en comú. En un altre aspecte, CDC ha estat l'oposició més constant, la denúncia més constant de tota temptació sucursalista.

No és d'estranyar que alguns grups polítics que voldrien introduir el sucursalisme a Catalunya ens agafin com a objectiu preferit dels seus atacs. Són partits, alguns d'ells, que respectem profundament per la seva vocació i la seva tradició democràtiques, però hem de denunciar tot intent sucursalista.

CDC ha estat també, i ho seguirà essent, propugnadora de tot el que pugui representar una política unitària cara a la democràcia i cara el restabliment de les nostres llibertats nacionals. N'és prova el paper jugat pel nostre partit en tota la negociació per la constitució del Consell de Forces Polítiques de Catalunya, n'és prova la proposta que acabem de fer d'una reunió conjunta de tots els organismes unitaris de l'Estat espanyol. Volem, això sí, una política unitària compatible amb la clarificació política i en aquesta doble direcció de defensa dels organismes unitaris catalans entesos com a òrgans de mobilització, de direcció o de negociació polítiques i d'exigència de claredat de +

plantejaments polítics en tot el que no + efecti els objectius fonamentals de la política unitària, CDC es compromet a seguir actuant.

Finalment, hi ha un altre punt encara que volem subratllar, i és que pot venir el dia que CDC sigui, si segueix creixent, una força molt presa en consideració a Madrid. Si som forts, contràriament al que alguns pensen, el fet de no tenir vinculacions homologades amb grups de Madrid, ens pot fer molt més interessants. A Madrid tenen la sensació que som la representació més clara i no marginal del fet nacional català, i de que ningú, des d'allà, ens pot controlar o influir. Tenen la sensació, per tant, que precisament per aquesta nostra independència podem condicionar moltes coses, i no s'equivoquen. No s'equivoquen si nosaltres som forts.

Nosaltres -CDC- som moltes coses, fem moltes coses i contactem molta gent. Som europeistes. Per altra banda, sabem que hauríem de trobar una entesa amb Espanya. Tractem amb polítics de Madrid. Tenim un programa socialdemocrata. Sabem que cal col·laborar amb totes les forces creadores del país, i sabem que de vegades aquesta capacitat de creació està en sectors burgesos que en el camp de la cultura i de l'economia han fet anar endavant el país.

I també sabem -que encara que no sigui la nostra línia- podem haver d'acceptar plantejaments molt més radicals d'esquerra si fos necessari de cara a l'indispensable consens que es necessita a Catalunya.

Tenim relacions especialment cordials amb Unió Democràtica i amb el Reagrupament Socialista i Democràtic, democrata cristià i socialdemòcrates, i amb gent llibertària i amb sindicalistes partidaris d'un socialisme autogestionari. La nostra acció política ens fa entrar en contacte amb gent i grups de tota mena i de tot arreu i ser, poc o molt, moltes coses. Però per damunt de tot CDC està al servei de Catalunya. De Catalunya a seques? No ben bé. De Catalunya a seques, però havent-hi, dintre d'aquesta Catalunya, totes les exigències de caràcter humà, social i polític necessàries perquè sigui una Catalunya justa i vàlida per a tothom. I això és el que dóna valor a CDC, i el que ens obliga i el que ens ha de torturar per no haver fet més: que CDC tal com estan les coses és un element essencial per la consolidació de Catalunya. Una CDC forta serà la garantia de la consolidació

III ASSEMBLEA GENERAL

CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

i de l'alliberament de Catalunya." // (Tro-
nada d'aplaudiments.)//

PARLAMENT D'EN MIQUEL ROCA JUNYENT

L'Informe d'En Roca i Junyent sobre l'ac-
tual situació política, era esperat amb +
molt d'interès. La còpia que ens han pas-
sat de la seva intervenció duu el títol +
de "SEGUIR EN EL COMBAT". Comença així:
"Quan CDC va celebrar la seva 2ª Assem-
blea General de Delegats, el 15 de novem-
bre passat, en Franco encara era viu. A-
vui, transcorreguts poc més de quatre me-
sos des d'aquella Assemblea, constatem ++
que en aquest interval hem assistit a ++
quelcom més que la simple mort del Gene-
ral Franco; estem assistint a l'enterra-
ment del règim totalitari que ell va cre-
ar, damunt les cendres d'una guerra civil
en la que la Democràcia i Catalunya van +
ser, un cop més solidàries en la defensa
de la Llibertat."

La seva exposició fou la més llarga de to-
tes, per la qual cosa ens limitarem a re-
produir frases significatives de la matei-
xa.

"Avui és el moment de la nostra gran res-
posabilitat; perquè Catalunya serà, a par-
tir d'ara, el que nosaltres -amb el nos-
tre esforç i amb la nostra lluita- siguem
capaços d'aconseguir amb el poble i per +
al poble."

"Avui el grau de conscienciació política
del poble, la progressiva força de les or-
ganitzacions polítiques de l'oposició de-
mocràtica, amb un increment notori de la
seva capacitat de convocatòria de mobilit-
zacions populars, obliguen a constatar ++
que el règim, com a tal, s'ha acabat. A-
vui governen uns epígons tímids d'un re-
formisme inviable, hereus vergonyants del
franquisme i a la vegada repudiats de la
base franquista. I ja hem vist què ha do-
nat de si aquesta política: agreujament +
de la crisi econòmica, inestabilitat so-
cial, en una paraula incapacitat de gene-
rar una política que trobi un mínim es-
caif popular. El reformisme no té més per
vindre que el de portar a una situació de
ruptura democràtica, de canvi democràtic.
(...) No es pot pretendre reformar un rè-
gim totalitari per tal d'assolir unes es-
tructures democràtiques, partint de les +
mateixes estructures totalitàries. Aques-
ta és una contradicció d'impossible supe-
ració. Com també ho és creure que seran +
les Cortes actuals les que firmin la seva
pròpia defunció; que el Consejo Nacional
acordi enterrar-se; que el Movimiento s'au-

toarxivi; i que l'aparell feixista enquis-
tat en l'Administració de l'Estat dimitei-
xi graciosament."

"CDC creu que només un trencament demo-
cràtic, és a dir, la substitució de les +
lleis i institucions franquistes per unes
altres institucions i lleis de tall demo-
cràtic, ens poden fer tirar endavant com
a país, definint perspectives de futur en
pau i de convivència democràtica. La rup-
tura és la fita d'un procés; i si la rup-
tura no és negociable, com no ho són ni +
la Democràcia ni Catalunya, sí que cal o-
brir una negociació el més ample possible
sobre el procés cap a aquesta ruptura."

"Aquest pacte no s'ha d'interpretar com
a transacció ni com a solució de recanvi +
pel fracàs del reformisme. No hi ha cap +
altra alternativa que la democràtica."
Aquest pacte per a la ruptura vol dir, ++
per tant, i en primer lloc, una formula-
ció inequívocament "rupturista": no es ++
tracta de pactar al voltant d'un atentis-
me o d'una dilació, sinó de pactar per ++
fer, per construir la Democràcia. Vol dir
també, i en segon terme, una Democràcia +
sense exclusions (...). I vol dir, en dar-
rer terme, l'apertura i formació d'un Go-
vern Provisional, fruit del pacte que pro-
posem, per tal d'administrar el país i +
presidir el període constituent predemo-
cràtic."

"I, naturalment, a Catalunya, el pacte +
per a la ruptura voldrà dir també la cons-
titució d'un Govern Provisional de la Ge-
neralitat que assumeixi al nostre país ++
les funcions del període constituent."
D'altres temes que foren tocats són:
Consell de Forces Polítiques: "El Consell
no pretén reunir totes les forces políti-
ques d'actuació a Catalunya, i per tant +
tampoc no ignora que existeixin d'altres
forces polítiques que no estan al Consell.
Per això, quan en la Declaració constitu-
ent el Consell proclama la necessitat d'o-
brir un ampli diàleg per tal d'anar a la
formació d'un Govern Provisional de la Ge-
neralitat de Catalunya, s'adreça especial-
ment a aquestes forces polítiques, a les +

LLIBER TAT!

CONVERGÈNCIA

Miquel Roca i Junyent

que no negligeix ni ignora. (...) El Con-
sell és una efectiva plataforma unitària +
de debat i d'entesa democràtics que ha ++
permès donar més coherència a l'acció de
l'oposició democràtica de Catalunya."
Per una reunió de totes les instàncies u-
nitàries: "Ens ha animat a formular a++
questa proposta de convocatòria una doble
constatació. Per un costat, l'important +
acord obtingut entre la Junta Democràtica
de Espanya i la Plataforma de Convergencia
Democràtica // (Coordinación Democrática)//,
en el qual hi veiem un pas decisiu cap a
la seva unió; i sobretot una voluntat de-
finitivament comuna de lluitar unitària-
ment. D'altra banda, els contactes mantin-
guts amb diferents instàncies unitàries +
d'altres pobles de l'Estat, i especial-
ment la 1ª Trobada d'instàncies unitàries
dels Països Catalans, ens ha permès cons-
tatar el desig de marxar més accelerada-
ment cap a la plena unitat de l'oposició +
democràtica a nivell de tot l'Estat "
Assemblea de Catalunya: "L'Assemblea de
Catalunya -plataforma de mobilització i +
coordinació d'actuacions- ha complert i +
pot complir encara un paper molt impor-
tant en la lluita política del nostre po-
ble. Possiblement la seva excepcionalitat
comportarà en la seva adequació a les ne-

cessitats canviants del país, i especialment en l'acceleració del procés cap a la ruptura, la conveniència d'una redefinició de les seves funcions y concreció ++ dels seus límits temporals."

Unitat, no uniformitat de l'oposició democràtica catalana: "Si tots plegats ens + definíssim confosament i amb equívocs no fariem cap gran servei a la unitat; hem + de marcar les diferències per tal de valorar la unitat. Pel que fa a CDC, aquestes diferències volem centrar-les més definitivament com som que no pas criticant com són els altres; no es tracta de ser més o menys + anti aquell o anti això, es tracta de ser de defensar rabiosament la pròpia identitat i la pròpia responsabilitat."

L'ocupació democràtica: "Avui hem de passar ràpidament de la irrupció a una autèntica ocupació democràtica; hem de fer una irrupció amb voluntat d'ocupació democràtica del poder. (...) I això vol dir mobilitzar pacíficament el poble de Catalunya al voltant del que políticament vol ser CDC, i per aquesta via, al servei de la + lluita per les llibertats democràtiques i nacionals del nostre país."

Elections Municipals: "No es tracta de + creure que aquestes seran les primeres eleccions de la Democràcia, ni de les que en poden sortir uns Ajuntaments democràtics autènticament. Per això ens manca imprescindiblement haver aconseguit, prèviament, la ruptura democràtica. Però aquestes eleccions són -a més d'una important ocasió de mobilització política- una forma més d'ocupació democràtica, per tal de convertir els Ajuntaments en plataformes. em autèntics trampolins des dels quals ++ protagonitzar un reforçament dels instruments de l'oposició."

En la seva cloenda, recordà que "ningú no ens donarà la Democràcia; ens l'hem de + guanyar i després construir; i per a guanyar-la i sobretot construir-la hem de + preparar-nos ja des d'ara. (...) Hem de seguir en el combat".

PARLAMENT D'EN JOSEP M. CULLELL

Ja en el passat número de març de l'AVUI" ens fèiem ressò de l'aparició del "PROGRAMA ECONÒMIC I SOCIAL DE CDC". El present, l'economista Josep M. Cullèll, en + demanar l'aprovació del dit document insistí en el fet que es tracta d'un Programa inacabat, que caldrà modificar segons la dinàmica de la realitat.

També va dir:

"Es evident que el Programa de CDC no és

Barcelona, Plaça St Jaume, el 23 d'abril: Crits de Visca Catalunya Lliure!

un programa revolucionari, però sí que és un programa radical, per tant no moderat. en el sentit d'expressar la voluntat de CDC de transformar progressivament les actuals estructures econòmiques i les relacions socials que d'elles se'n deriven. I aquesta voluntat de transformació de CDC, aquest radicalisme del seu programa, tanmateix, no és fruit de cap complex de voler estar o de voler ocupar un espai polític ja cobert o que haurien de cobrir uns altres; sinó que és conseqüència, al nostre entendre, d'una cosa que cal no oblidar, perquè si l'oblidem CDC deixaria de tenir sentit. I aquesta cosa és que per + damunt de tot CDC és un partit nacionalista. I un partit nacionalista que no vol + hipotecar el futur de Catalunya sota cap fórmula predeterminada." (Grans aplaudiments.)//

I seguí:

"I si no s'entén així, difícilment es ++ pot entendre el programa. Afirmem que Catalunya no és patrimoni de ningú, de cap grup ni de cap classe social determinada. Es en aquest sentit que Catalunya només + podrà assolir la seva personalitat política, el seu alliberament com a poble en el cas que les seves institucions donguin una resposta vàlida als interessos econòmics, socials, culturals, materials i espirituals de la gran majoria de les classes populars catalanes. D'aquestes capes de la població catalana, d'origen o d'adopció, per les que Catalunya no ha estat

mai una bandera per amagar altres interessos, sinó que ha estat la raó de la seva vida i a vegades fins i tot per a alguns de la seva mort.

El programa que presentem és un programa + que està fet i elaborat pensant en el benestar, en les necessitats i en els anhelos d'aquesta gran majoria del nostre poble que durant tants anys ha restat callada, i que durant tants anys s'ha vist sotmesa a una doble explotació, de classe i nacional. Una doble explotació a la que + nosaltres diem prou. I és per això que el programa de CDC vol modificar radicalment les estructures econòmiques iniciant un + procés de socialització de la riquesa per tal d'evitar que la concentració del poder econòmic en mans d'una minoria sigui un obstacle per a l'assoliment d'una societat més justa i igualitària. I està ++ pensat per a la reconstrucció nacional de Catalunya, per tal que una major justícia en les relacions socials no signifiqui la pèrdua de pes econòmic i en definitiva polític de Catalunya (...)."

Després d'un animat debat, i segons ens + han informat, fou aprovat el dit Programa Econòmic i Social.

AMNISTIA

declaració final

En aquest text, repartit profusament poc després entre els mitjans informatius, es resumeix la sessió de la tarda.

En primer lloc, es parla dels nous càrrecs de la direcció política:

Secretari General, JORDI PUJOL

Sec. Gen. Adjunt, MIQUEL ROCA I JUNYENT

Comissió Permanent (dels 3C).

Josep M. Cullerll (de Barcelona)

Guillem Viladot (Agramunt)

Eugeni Nadal (Tàrrrega)

Jaume Casajcane (Barcelona)

Josep M. Bordas (Ripoll)

Francesc Gordo (Barcelona)

Antoni Ferrellad (Sabadell)

Ramon Auberni (Balaguer)

Miquel Esquirol (Barcelona)

Carles A. Gasòliba (Barcelona)

Lluís de Carreras (Barcelona)

Josep Castañó (Barcelona)

Ramon Pla (Nestaró)

Josep Baqué (Igualada)

Carles Llusà (Manresa)

Joan Sagués (Girona)

Xavier Bigatà (Sabadell)

Jacint Borràs (L'Hospitalet)

Carles Batlle (Girona)

Santiago Terribas (Barcelona)

Jaume Nualart (Barcelona)

Roser Oller (Barcelona)

Antoni Subirà (Premià)

Joaquim Abril (Blanes)

Miquel Sellarès (Barcelona)

Jacint Cuyàs (Terrassa)

Pere Sagarra (Barcelona)

Joan Seguí (Barcelona)

Jaume Camps (Barcelona)

Arcadi Vinyes (Mollet)

Tots ells elegits per sufragi universal, directe i secret.

Per que fa al Comunicat Final, heus-lo a continuació:

DECLARACIÓ

1.- Ratifiquem un cop més la nostra voluntat de servei a Catalunya i al seu poble; volem ser els portants del nostre poble per a assumir, així, amb dignitat, respecte i responsabilitat la funció que com a partit i en el grau que ens pertoca en la línia de direcció de la vida política del país.

2.- Ens obliguem a restar fidels a la causa de la Democràcia; i això vol dir que lluitarem pel restabliment de les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya, per quant, per a nosaltres catalans, no hi ha cap més democràcia que aquella +

que es produirà dins el marc irrenunciable del reconeixement del fet nacional català, que haurà de traduir-se en el restabliment de l'Estatut de la Generalitat de Catalunya com a primer pas en el lliure exercici del dret a l'autodeterminació de tots els pobles de l'Estat espanyol.

3.- Declarem que la nostra Democràcia, és, també, una democràcia econòmica i social; és un canvi substancial en el nostre sistema econòmic i social, el que el poble català espera d'un canvi que es digui democràtic. I això suposa iniciar sense treguda un procés socialitzador de la nostra economia, per tal de conduir la nostra societat a una autèntica qualitat de vida, + en el marc d'una democràcia avançada i cap a un socialisme en llibertat.

4.- Ens proposem mantenir-nos com a organització que resta oberta a tots els + que creguin en la necessitat de definir + per al nostre poble i en aquest moment, una alternativa democràtica de centre-esquerra; una alternativa àmplia, capaç de veure diferents, i que amb la seva especificitat enriqueixin un programa de govern i de credibilitat, capaç de constituir-se en el motor i en la força vertebradora del nostre futur democràtic.

I en aquesta vocació de gran bloc polític creiem que el nostre ventall és prou ampli com per a dibuixar, des d'ara, la força política que el centre-esquerra català

ESTATUT

precisa.

5.- Denunciem el reformisme evolucionista com l'intent continuïsta per tal d'evitar una autèntica democratització del país. Denunciem la provocació que aquest continuisme comporta, la radicalització + que institucionalitza, la desesperança + que comença. Ens sentim solidaris de les víctimes que un reformisme abocat a la repressió ha carregat damunt de la situació conflictiva del nostre país.

6.- Defensem que només un autèntic canvi pot redreçar moral, política i econòmicament el nostre país. L'estratègia cap a aquest canvi per la formulació d'un pacte per la ruptura, com a pont des de l'oposició democràtica s'ha de llençar als sectors democràtics anclats encara en la servitud del reformisme, per tal de protagonitzar, conjuntament, pacíficament i responsablement, el procés cap a la Democràcia.

Propiciem la constitució d'un Govern Provisional de l'Estat espanyol i un Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya, per tal de presidir el període constituent pre-democràtic.

St Jordi a Barcelona: pel carrer Fivaller tot cridant "Visca l'Assemblea de Catalunya!", "Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia!" i "Veïns al carrer!".

primer congrés del p p c

7.- Ratifiquem la nostra voluntat de persistir en la lluita per la unitat de l'oposició democràtica. Ens felicitem de la constitució del Consell de Forces Polítiques de Catalunya com a pas decidit en la definició d'una sola veu pactant del nostre poble. Ens felicitem també, de l'ampli ressò de les campanyes de mobilització que l'Assemblea de Catalunya ha convocat. Totes dues instàncies unitàries, en el seu marc específic, comptaran amb la participació i suport de CDC.

8.- Ens adreçem a totes les instàncies unitàries de l'Estat espanyol per tal de convidar-les a aplegar-se al voltant d'una Declaració comuna, que obri el camí a la coordinació i acord definitiu de tota l'oposició democràtica.

9.- Cridem, un cop més, a tot el poble català per tal que segueixi en el combat per les seves llibertats democràtiques i nacionals; i ens adreçem especialment a tots els militants, amics i simpatitzants de CDC per tal que, amb la seva tasca decidida, amb el seu entusiasme i amb la seva voluntat de servir a Catalunya i a la Democràcia, siguin capaços de consolidar la presència de CDC arreu del Principat, com a força política que vol assumir el protagonisme d'una alternativa democràtica, que ens comprometem a tots en la construcció d'una societat en la que una nova qualitat de vida i una voluntat de canvi, ens acostin a la societat igualitària i justa per a la que lluitem.

Per al nostre futur democràtic, cal lluitar ara. Per fer possible tot el que volem, cal lluitar ara. Per a guanyar la nostra condició d'homes lliures en una societat lliure, cal lluitar ara.

Per tot això, els homes i dones de CDC seguirem en el combat.
Catalunya, 28 de març de 1976."

Al seu dia, la Redacció de l'"AVUI"-SIC s'adreça al Partit Popular de Catalunya + tot demanant-li informació del seu Primer Congrés, celebrat recentment. No cal dir que hem rebut un bon feix de documentació sobre aquest esdeveniment, la qual cosa + agraim als companys del PPC.

L'ACTE

D'un document titolat "Report provisional sobre el Primer Congrés del PARTIT POPULAR DE CATALUNYA celebrat el diumenge dia 28 de març de 1976", transcribim:

"El nombre d'assistents ha estat d'un centenar de delegats de tot Catalunya. Hi havien estat convidats les següents delegacions: Presidència de la Generalitat, Convergència Socialista, Front Nacional, Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Reagrupament Socialista i Democràtic, Esquerra Republicana, Partit Socialista Unificat, Delegació Socialista del País Valencià, Delegació Socialista de les Illes, Delegació Socialista de la Catalunya Nord, Comissions Obreres, USO, SOC, CNT, UGT, + Plataforma de periodistes democràtics i + Assemblea de Catalunya. Foren convidats a títol d'observadors membres de la Federació Socialista Catalana del PSOE.

matí

1.- Obertura del Primer Congrés, per Enric Garriga Trullols, que actuà de moderador. Pauta orientativa de com es desenvoluparia l'acte. Salutació a l'Assemblea i a les delegacions.

2.- Lectura de l'Informe Polític, a càrrec del Secretari General Polític, en Joan Colomines.

Es tracta d'un extens informe polític que s'inicia amb una anàlisi de l'actual situació que és qualificada de conflictiva i sense sortida si no és a través d'un procés de trencament democràtic, o sigui la instauració d'un període constituent amb el retorn de les llibertats democràtiques i nacionals, que per a Catalunya significa el retorn del seu poder polític exercit a través de la Generalitat de Catalunya. Hi ha un estudi de la situació de l'oposició democràtica que ha trencat la

clandestinitat i volgudament s'ha situat en la illegalitat. Seguidament hi ha una exposició de les classes populars en la lluita democràtica i per l'alliberament nacional que va orientada cap a l'exercici del dret a l'autodeterminació. Per a bar aquesta part s'estudia el període provisional post-trencament fins el sufragi universal. S'entra a l'estudi de la revolució socialista (del període anterior se'n diu revolució democràtica), amb una visió actual i amb l'estudi dels fenòmens mundials com l'explosió demogràfica, les seves conseqüències: la fam, i els remeis. Es fa una anàlisi de la crisi del consum i dels remeis capitalistes. Es dona la resposta socialista: "viure".

Seguidament es passa a l'estudi del pensament socialista a Catalunya, de l'experiència socialista al món i de l'actual camí cap al socialisme.

S'entra a l'estudi del socialisme a Catalunya, sota l'òptica del PPC: la democràcia social, econòmica i política. S'exposa el nostre model de socialisme i la via catalana al socialisme. S'analitza la realitat sociològica: la Gran majoria catalana, la realitat econòmica: les nostres formes peculiars de l'exercici del treball, les enriquidores experiències del nostre poble com és l'autogestió obrera, i les realitats polítiques: la Generalitat de Catalunya i els drets estatutaris. Es dona una visió sobre la realitat política dels Països Catalans. S'insisteix en la formulació de com formulem la lluita d'alliberament: la lluita per la llibertat necessària que Catalunya precisi en cadascun dels seus moments històrics.

Seguidament s'estudia per què sorgí el PPC i la feina feta, tot esmentant quines són les reals funcions d'un partit.

S'entra en l'estudi de la Unitat Socialista, i es formula en base del projecte d'experiència Convergència Socialista i

PER LA UNITAT DEL POBLE !!

PPC, que el Congrés ha de ratificar o rebutjar. S'exposa l'amplitud amb la qual és contemplada aquesta unitat: des del RSDC, fins CSC, passant per FNC i PSAN. Oberta a tots els partits socialistes o grups que sorgeixin o siguin. Aquesta experiència cal entendre-la com un rodatge d'unitat en l'acció, tal com ha estat en l'experiència democràtica, però ara centrada als partits socialistes catalans, que ha de cristallitzar en el Partit Socialista de Catalunya quan tots plegats decidim. Es manifesta el criteri que determina què volem dir quan diem partit català, proclamant la necessitat d'entesa entre totes les formacions socialistes que lluiten a Catalunya.

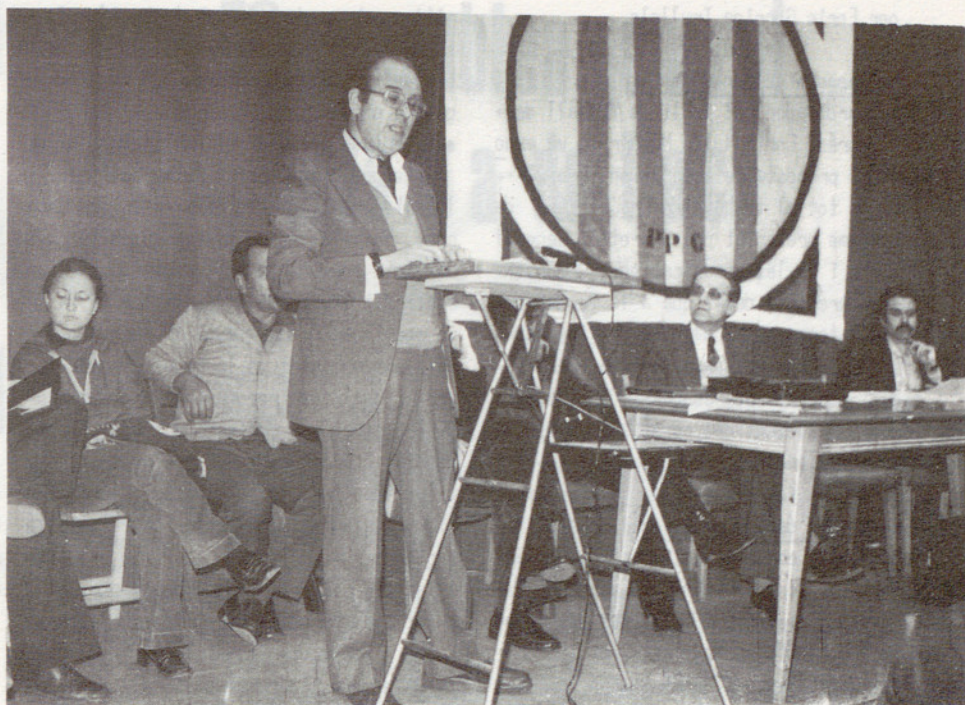
S'explica el significat del Compromís socialista, una unitat dinàmica amb els comunistes fruit de l'experiència en la lluita.

I finalment s'esmenta el socialisme ibèric i l'internacionalisme.

Tot seguit s'entra en el darrer capítol de l'Informe en el qual s'exposa un ambiciós programa d'acció a realitzar entre tots els socialistes: la proposta pre-socialista, en la qual ens hem de trobar tots els socialistes, oblidant distanciaments i les diferents concepcions estratègiques i centrant l'atenció en aquest programa pre-socialista, que un cop aconseguit ens pot situar a un nivell des d'on les actuals diferències quedin molt minores.

Es tracta d'un combat comú, contra el centralisme, contra la indefensió dels assalariats, contra les actuals estructures empresarials, contra el monopoli del control de preus, contra l'aniquilació del petit comerç, de la petita indústria, de l'agricultura, de la petita i mitjana empresa, contra la corrupció, contra les excessives despeses públiques, contra els monopolis bancaris, de les assegurances i de les grans empreses de sectors bàsics de l'economia, i, sobretot, contra la manca de llocs de treball.

Tot això demana la construcció d'una societat més solidària en la qual el fonamental sigui "viure", en un total desenvolupament de l'individu en el treball, en l'ordre intel·lectual, de l'esperit, de les necessitats físiques, en les necessitats humanes: cara la naturalesa, l'amor, l'oci. I la solució de problemes relacionats amb les condicions de treball, amb les remuneracions, la durada del treball, les vacances, els transports, en les decisions empresarials, reduint les desigual-

El Secretari General del P P C , Dr Joan Colomines, parlant als reunits.

tats, orientant la producció cara una major qualitat del "viure", amb una correcta política informativa, d'ensenyament en general i del català en particular, d'una política rural, urbana i de conservació del medi ambiental, l'atenció a la salut pública, a la previsió, als jubilats i la no discriminació de la dona, com a mesura primordial.

Tot això exigeix un pla urgent, que comporti una modificació de la fiscalitat, una modificació de l'estructura agrària, empresarial, dels sistemes d'ensenyament, dels serveis públics (transports, vivenda, aigua, gas, electricitat, ordre...), la creació d'una central sindical representativa, d'organisme de defensa professional, la creació d'òrgans de coordinació i planificació econòmica, l'eliminació de qual sevol impediment al programa, sigui de la part dels monopolis bancaris o dels interessos de grup. Cal un desenvolupament dels municipis, la revisió del funcionament de les caixes catalanes, estimulants les associacions de veïns, de barris, de localitats, de comarques. Damunt els socialistes catalans, acaba l'Informe, hi ha la responsabilitat de la llibertat de Catalunya. I conclou amb l'eslògan d'aquest Primer Congrés "DES DE CATALUNYA, UN SOCIALISME PER TOT HOM".

o o o

3.- Lectura de comunicacions:

. El paper de les comarques en el futur +

socialista, per Jesús del Río Mateu (comarca Priorat).

. La Unió de Pagesos, una eina, per Salvador Puig (vallès Oriental).

. Cap a un sindicat de classe, català i democràtic, per Caludi Ballester.

. El paper dels empleats i tècnics en la lluita pel socialisme, per Ramon Soler (Bages).

. El paper dels barris en la lluita pel socialisme, per Joan Ortí i Mercè Rueda.

. La joventut als barris, per Teresa Montserrat Sala.

. Les associacions de veïns, per Joan Soler.

. El paper de la dona en la lluita per una nova societat, per Anna Esmerats.

. La lluita dels estudiants, per Jordi Colomines-Comanys.

. L'Assemblea de Catalunya, una gestió democràtica, per Lluís Ventós.

. Socialisme i pedagogia cultural, per Anton Sala-Cornadó.

. Equilibri entre la ciutat i el camp, +

**QUÈ HAS FET
PER LA LLIBERTAT
DEL TEU POBLE?**

per Enric Garriga Trullols.

o o o

4.- Proposta de conclusions

El Coordinador del Nucli de Treball de + PreCongrés, Enric Moltó Munàrriz, va expo- sar una proposta de conclusions, resul- tant de tot el treball de PreCongrés, de l'informe presentat pel Secretari General Polític i de les comunicacions. Proposta- que després del debat que a la tarda es + duria a terme sobre els nous textos doc- trinals hauria de ser discutida, reelabo- rada i aprovada pel Congrés. Constituïa, doncs, un element més posat a la conside- ració del Congrés.

o o o

5.- Lectura de les adhesions

Seguidament es passà a la lectura de les- adhesions. Els representants de Front Na- cional de Catalunya, d'USD, del Reagrupa- ment Socialista i Democràtic, de Conver- gència Socialista ((veure foto)), d'Es- querra Republicana de Catalunya, del Par- tit Socialista Unificat de Catalunya i de la Federació Socialista Catalana del PSOE, llegeixen les seves adhesions. També foren llegides les de Comissions Obreres i Par- tit Socialista d'Alliberament Nacional ++ dels Països Catalans.

tarda

La sessió de la tarda quedà restringida + als membres del PPC. L'ordre de treball + fou el següent:

1.- Debat sobre les propostes de nova De- claració de Principis, Programa d'Ac- ció Política i Reglament de Règim intern. Fou un debat molt viu, que tot i que les propostes provinents del treball de Pre- Congrés va ocupar tota la tarda. Final- ment fou aprovada la nova Declaració de + Principis, així com els dos documents res- tants.

2.- Debat sobre la proposta de conclusi- ons al Congrés, que fou dut per Enric Moltó. Després de la discussió es van ++ prendre els següents acords que són els + oficials del Primer Congrés.

ACORDS OFICIALS DEL PRIMER CONGRÉS P.P.C.

"El Partit Popular de Catalunya, par- tit socialista català que lluita per l'a- lliberament nacional com el grau de lli- bertat política que Catalunya necessiti + en cada moment històric i per la transfor- mació de la societat actual en una socie- tat socialista basada en l'autogestió i + coordinació democràtiques a tots nivells, que suposarà la propietat col·lectiva dels

mitjans de producció i distribució i la + superació de les classes socials, ha cele- brat el seu Primer Congrés amb les se- güents conclusions:

● El Primer Congrés del Partit Popular de Catalunya ratifica la feina política i l'acció pràctica feta fins el Primer Con- grés. Ratifica especialment la política + unitària seguida cara la restitució demo- cràtica i expressa la necessitat de la se- va continuació. Manifesta la necessitat + de l'eixamplament de la base del partit, per la qual cosa recomana al nou Directo- ri la creació de Comissions tècniques de- dicades especialment a aquesta tasca, per tal d'impulsar, des d'on sigui, la nostra visió socialista des de la nostra posició nacional.

● Ratifica i aprova les experiències pi- tot cara la unitat orgànica socialista- dutes a terme amb Convergència Socialista de Catalunya. Acorda impulsar la continua- ció i ampliació d'aquestes experiències i la discussió per part del Directori dels- grans temes de la Unitat amb els òrgans + de direcció de Convergència Socialista de Catalunya. Acorda, també, recomanar al Di- rectori l'estudi per a la possible amplia- ció d'aquestes experiències i discussions a d'altres grups socialistes catalans, ++ per tal de contribuir d'aconseguir les + condicions objectives que faran possible la constitució del Partit Socialista de + Catalunya.

● Ratifica el concepte de Compromís socia- lista, com a aliança estratègica i tàc- tica amb punts programàtics concrets.

o Ratifica el concepte de presocialisme, expressat a l'article 8 del Programa ++ d'Acció Política actual i a l'informe pre- sentat al Congrés pel Secretari General Polític, i encarrega al Directori el seu desenvolupament, per tal de discutir-lo i enriquir-lo a nivell de Nuclis de Treball i convertir-lo així en una proposta de ++ treball conjunt socialista.

Fetes aquestes conclusions, el Partit Po- pular de Catalunya agraeix la presència + al seu Primer Congrés de les delegacions- Polítiques que hi han assistit, i de les adhesions rebudes, i envia un fraternal + salutació a totes elles esperant un fruc- tífer camí de treball conjunt."

(Conclusions aprovades per unanimitat.)

o o o

3.- Elecció del Nou Directori

Fou elegit el nou directori compost per vint membres.

4.- Elecció del nou Secretari General Polític

Fou reelegit l'antic Secretari General Po- lític per unanimitat.

5.- Clausura del Primer Congrés del PPC

Aquesta sessió del Primer Congrés durà 12 hores. Durant el curs de la mateixa foren determinats els nous emblemes de l'escut- oficial del PPC, que continua essent una

Raimon Obiols, de la C S C, llegeix la salutació solidària del seu partit.

bola amb la bandera catalana i les ini-
cials PPC i amb quatre cantoneres verme-
lles. I ara duu dins el botó i damunt la
bandera catalana una falç i una espiga a-
gafada amb un puny.
Catalunya, a 28 de març de 1976."'

COMUNICAT DE PREMSA

'Reunit el ple del Directori del Partit
Popular de Catalunya compost de vint mem-
bres: Joan Colomines, Enric Moltó, Lluís
Ventós, Anton Sala-Cornadó, Jordi Colomi-
nes-Companys, Jesús del Rio, Teresa Mont-
serrat Sala, Maria Rosa Sánchez, Joaquim
Bertran, Salvador Puig, Jordi Banús, En-
ric Garriga, Joan Soler, Claudi Ballester,
Ramon Soler, Joaquim Garcia, Jesús M. Isa-
si, Joan Crif, Mercè Rueda i Joan Sefa, +
ha acordat posar en marxa les conclusions
del Primer Congrés. A tal fi faculta al +
Secretariat General Polític perquè iniciï
una campanya a tots nivells vers la neces-
sitat d'anar a la constitució del Partit
Socialista de Catalunya, que ha d'inclou-
re totes les opcions socialistes catala-
nes; i faculta a la Permanent del Directo-
ri per tal d'estructurar la vida orgànica
del partit i el seu eixamplament sempre +
amb l'objectiu de fer autèntica i treba-
llar per la base la unitat socialista i +
l'estructuració sindical.

El Directori s'adhereix a la manifestació
projectada pels representants qualificats
del moviment obrer pel Primer de Maig; sa-
luda l'aparició del primer diari en cata-
là, Avui, com a primer pas cap a la norma-
lització dels mitjans informatius, que va
tenir lloc en la Jornada d'afirmació cata-
lana del 23 d'abril; i es felicita pels +
Acords de París, obtinguts entre l'Honora-
ble President de la Generalitat de Catalu-
nya, en Josep Terradellas, i el Consell +
de Forces Polítiques de Catalunya."'

7ª assemblea general dels n a de l'ac

El grup dels No Alineats de l'Assemblea
de Catalunya fou creat el març de 1972, +
agrupant grups i persones independents no
alineats a cap organització política prò-
piament dita, però que d'una manera o una
altra se senten compromesos en l'esforç +
per donar pas a l'autodeterminació del po-
ble català i a la instauració d'un siste-
ma democràtic. (De "Manifest dels Grups +
No Alineats membres de l'Assemblea de Ca-
talunya", in "Els Partits Polítics en la
Catalunya d'Avui", Edicions Catalunya +
(clandestines), Barcelona 1974, pp. 263 -
265.)

Tot i això, des d'uns sis mesos ençà, s'ha
produït un fet molt acorde amb la dinàmica
política de l'oposició democràtica: en
efecte, part dels seus membres s'han inte-
grat a diverses organitzacions polítiques,
en especial a Convergència Socialista de
Catalunya.

Cal no confondre independents amb No Ali-
niats. Les personalitats més conegudes +
dels Grups de No Alineats són: Ricard Lo-
bo, Salvador Casanovas, etc.

Suara els GMA acaben de celebrar la seva
VII Assemblea General, de la qual ens en
fem ressò tot reproduint el comunicat:

COMUNICAT

Havent-se celebrat la VII Assemblea Gene-
ral de persones i representants de grups
No Alineats (no enquadrats), membres de
l'Assemblea de Catalunya, fem el se-
güent comunicat:

- 1.- L'anàlisi de la situació política i
de les perspectives d'acció democràti-
ca a Catalunya, ens confirmen que els qua-
tre punts de convergència política unità-
ria de l'Assemblea de Catalunya, pels +
quals ens definim i en els organismes de
la qual participem, segueixen en plena ac-
tualitat i validesa. Aquests, en efecte,
creiem que segueixen constituint la base
mínima assumible per tot demòcrata català
perquè Catalunya aconsegueixi les seves +
llibertats polítiques i nacionals garanti-
des per les seves institucions d'autogo-
vern: Parlament, Consell Executiu i Presi-
dència de la Generalitat.
- 2.- Constatem que, malgrat l'enquadrament

23 D'ABRIL, TOTS A LA PLAÇA SANT JAUME, 8 HORES VESPRE!

LLIBERTAT·AMNISTIA ESTATUT D'AUTONOMIA

VISCA CATALUNYA LLIURE!

Pòster repartit per Joventut Democràtica Catalana

progressiu de molts ciutadans a organitzacions o partits polítics, és un fet l'existència d'amplis sectors mobilitzats per la democràcia que no projecten la seva militància política a través de cap partit polític. Això no implica un judici negatiu sobre organitzacions i partits polítics, sinó senzillament la constatació d'un fet que avui és àmpliament majoritari entre nosaltres i que es dona fins i tot en països on la democràcia és ja una realitat. Aquesta situació fa encara més necessari un major grau de definició dels

programes de govern dels diferents partits i una ampliació de reagrupaments i convergències que evitin l'excessiva fragmentació política actual.

3.- Els Grups no-enquadrats ens declarem solidaris de la lluita unitària dels partits i les altres organitzacions que han subscript els 4 punts unitaris de l'Assemblea de Catalunya, la consecució dels quals considerem que és l'objectiu immediat, urgent i prioritari per al Poble de Catalunya.

((aquí els 4 punts de l'AdeC))

4.- La nostra estructura organitzativa està exclusivament al servei dels 4 punts de l'Assemblea de Catalunya, l'única plataforma unitària que pel seu abast (polític, social i geogràfic), per la seva obertura (sense exclusions de cap mena), per la seva estratègia (ruptura democràtica per via pacífica) i pel seu programa (llibertats socials, polítiques i nacionals), és capaç de mobilitzar tot el poble de Catalunya cap a la realització de la democràcia de manera que el poble accedeixi efectivament a l'exercici del poder econòmic i polític. Per això, les Taules de Grups No-Aliniats considerem efectiu el seu agrupament dins de l'Assemblea de Catalunya com a mínim fins que el poble català no tingui els seus representants i governants democràticament elegits.

5.- Per tot això, creiem que, avui per avui, de l'Assemblea de Catalunya haurà de sorgir l'organisme que, en acord amb les noves forces de centre i dreta democràtica de recent aparició, tindrà prou base i suport popular per a arribar a un pacte amb els organismes unitaris democràtics de la resta de l'Estat espanyol.

6.- Ens proposem de portar als nostres respectius sectors socials, professionals i geogràfics l'alternativa democràtica de l'Assemblea de Catalunya i impulsar les mobilitzacions unitàries en la perspectiva de la constitució d'un Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya, creat en acord amb el seu President /a l'exili/, Josep Terradellas.

Barcelona, abril de 1976.

ELS SEGADORS

Catalunya triomfant
tornarà a ser rica i plena
Endarrera aquesta gent
tan ufana i tan superba

Bon cop de falç!
Bon cop de falç
Defensors de la terra
Bon cop de falç!

Ara és hora, segadors,
ara és hora d'estar alerta
Per quan vingui un altre juny
esmolem ben bé les eines

Bon cop de falç! ...

Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya
Com fem caure espigues d'or
quan convé seguem cadenes.

1er de maig

Enguany, la diada del 1er de Maig revestia unes característiques especials. D'una banda, es tractava del primer 1er de Maig sota el postfranquisme, la Monarquia. D'una altra, s'havia sol·licitat -a càrrec de la CONG, UGT, USO i SOC- un permís per a una manifestació pacífica, el qual naturalment, no fou concedit. Finalment, cal dir que a l'entorn d'aquest 1er de Maig s'havia creat un clima de tensió, ateses les actuals circumstàncies de crisi econòmica amb desenes de milers de sense feina, i també en el sentit que l'Oposició Democràtica hagués pogut fer una manifestació de força monstre, la qual cosa no ha estat així.

El nombre de manifestants a Barcelona ciutat pot avaluar-se en unes 10.000 persones, o potser quelcom més. A l'igual que en la manifestació del 8 de Febrer per l'Autonomia, es registraren múltiples manifestacions per tot l'Eixample, de poca durada i no rebassant el miler de persones, gràcies a l'eficax actuació de la policia, la qual havia muntat un extraordinari sistema de vigilància.

nari sistema de vigilància.

Al llarg del dia 1 es produïren algunes desenes de detencions, així com bastants ferits de poca consideració (cops de porra i bales de goma).

Quant al tracte donat per la policia a aquests detinguts, a continuació transcribim d'un document fotocopiats l'experiència de Mn Lluís M. Xirinacs, el qual fou detingut aquell mateix dia.

agafat aquell mateix dia, pel matí, davant la "Modelo", en funcions de "captai-re de la pau":

MALTRACTES ALS DETINGUTS EL 1er DE MAIG

"...Un grup de policies amb casc i porres escombra l'acera de baix a dreta, amb la duresa que els ha caracteritzat tot el matí. La gent fuig o es refugia en els bars. Els policies, en trobar-me, em demanen la documentació. No la tinc.

- Sóc Xirinacs. I sempre m'estic ací.

- Pues circule.

Sec a terra just en un portal. Amago el cap amb les mans. Dos cops de porra a les

MANIFESTACION PRIMERO DE MAYO

El servicio de orden de la Manifestación para el 1º de mayo acuerda los siguientes puntos:

1º La concentración será a las 11 de la mañana en el centro de la Pza. de Catalunya como único punto de cita. Partiendo a las 11.15. Recordamos nuestra voluntad de que la misma discurra pacíficamente.

2º Los slogans unitarios de la misma son:

- . Viva el 1º de Mayo
- . Por un sindicato obrero, unitario, democrático e independiente.
- . Libertad Sindical . Unidad Sindical . Sindicato obrero
- . Congreso Vertical NO, Ruptura Sindical SI
- . Libertades democráticas . Amnistia Libertad
- . Abajo los precios Arriba los salarios.

cualesquiera otras pancartas, slogans, banderas, etc. se sitúan al margen de los acuerdos unitarios.

3º La manifestación conforme vaya llegando al final de las Ramblas (Colón), se disolverá.

Barcelona, 29 de abril de 1.976

C.O.N.C., S.O.C., U.G.T., U.S.O.

30 d'abril, vespre, per Major de Gràcia

espatlles.

- Dejen, dejen! -diu un coronel que apareix en segona fila tot dirigint l'operació- Detenganlo!

I se m'porten a un jeep de baix. Dintre del jeep:

- Su documentación.

Silenci. Solemne bofetada a la galta esquerra. Em trec les ulleres, les deixo damunt de la butaca. M'escorcollen la bossa.

- Quítese la chaqueta! Quítese el jersei... Las botas... Los calcetines...

I així successivament fins deixar-me en calçotets. Em mantenen així un quart d'hora Ho comuniquen per ràdio-telèfon a la central. Després m'ordenen de vestir-me i em passen a un altre jeep. (...)

A les 15 hores, ingrés a la Jefatura de Via Laietana. Abans de prendre'm la filiació, em fan passar a una "sala d'espera". Unes catorze persones ja hi són. Es tracta d'altres detinguts de la manifestació.

Els tenen de cara a la paret, braços ben enlaire, dits de les mans ben oberts tocant a la paret i cames ben obertes. La posició és forçada al màxim. Qui s'arronsa el més mínim, rep una pluja de cops de porra. A mi també m'hi posen, amb els mateixos mals modes. He passat moltes vegades per Jefatura, però avui per primera vegada s'han acabat els privilegis per al clergat. La guàrdia d'aquesta "avant-sa-

PROU TORTURES!

Estat en que quedà Marià PLATA, de Gavà, després d'haver passat per les mans de la Guàrdia Civil local i de membres de la BIS. PLATA, antic treballador de "Reca Radiadores SA", fou detingut el 29 de març 76, sota l'acusació d'haver estat el dirigent de la darrera vaga. Diagnòstic: "Contusions i hematomes a la regió abdominal, tòrax posterior, aurrícula posterior esquerra, clatell, occipital i musles, amb prescripció de repòs absolut durant un mínim de 30 dies, pel caràcter de pronòstic reservat.

le" és a càrrec de policies armades. He + trigat uns pocs minuts en adonar-me on ++ m'havien ficat. Era el lloc del silenci + total dels visitants. El terror, la por + radical es mastegava en l'aire. Comencen a arribar-me sorolls estranys: + cops secs de porra, cops semisechs de trepitjades, cops tous de cops de puny o de cops de colze, cops punxeguts de puntades de peu. Entren més guàrdies. Criden. Jo + esdevinc el centre de llurs aspres converses. S'acosten els insults. De sobte un + em trepitja el peu amb tota la fúria. Enretiro el peu instintivament. Cops de porra i el peu torna al seu lloc. "Piernas +

más abiertas!" i puntades de peu als peus. "Manos más arriba!" i cops de porra a les espatlles, els braços, les cames, Marxa + la tempesta. Se senten els cops més lluny. Altres companys reben. Ningú no es queixa. Són uns valents. Hi ha dues dones. Sembla que a elles no les peguen, però les mantenen en la posició obligada, Torna la tempesta: patades darrera els genolls. Més + cops de porra. Una altra trepitjada amb ++ el taló, a consciència. La tamborinada de comentaris insultants i cops va marxant i venint. Toca a tots. Cinc vegades em trepitgen, sempre al mateix peu. Quatre vegades puntades de peu darrera els genolls. 4 Dues vegades puntades de peu a les parts, ambdues m'arrenquen un crit. Una puntada de peu al pit que em deixa una costella ++ molt consentida. Molts cops de porra; un + d'ells especialment violent en el musle + dret em fa doblegar les cames i caure age nollat. El punt culminant és un cop de + puny al fetge, de baix a dalt, que em fa caure a terra amb la boca oberta, els ++ ulls esbatanats, la respiració en suspens. Els botxins retrocedeixen -espantats?-, i miren l'efecte a distància. Recupero la + respiració. Es llencen sobre mi i m'obliguen de nou a posar-me contra la paret. + La circulació de la sang ja no puja a les mans, les tinc mortes. Els braços em tremolen. La suor se'm fica als ulls. Un company fa un crit perquè no em peguin més. El peguen a ell. Segueixen pegant els altres a tort i a dret. Jo no puc mirar enlloc. Em marejo. Les dues dones demanen + per telefonar per causa dels fillets. No

els ho deixen fer. Se senten els orins ++ d'algú que gotegen. La guàrdia se'n riu. M'acusen de portar una barra de ferro a la bossa. "Vaya un 'captaire de la pau!'" Em peguen com si fos amb un ferro. Mentre, van cridant, un a un, als detinguts per + fer-los la filiació. Van marxant els companys. Finalment només restem un altre capella -en Villar?- i jo. També el criden a ell. Fins ací tots han estat testimonis del que ha passat. Després resto jo sol. Alguna puntada i algun cop de porra més. Els braços i les cames em tremolen. Estic a punt de caure. Em criden! Em giro. El + món roda. Baixo els braços, em semblen ++ morts. No reaccionen. Les cames no m'obeeixen. Passo entremig de dues files de policies armades que observen l'efecte de llur treball. Semblo embriac. Em fan la + traveta. Tot plegat 1 hora i mitja." A partir d'aleshores, Mn Xirinacs fou sotmès a pressions d'ordre psicològic -in++ sults, amenaces...-, fins que és alliberat a les 19 hores.

CRIDES

A les nostres mans han arribat bon nombre de crides per al 1er de Maig, tant de forces polítiques com d'organitzacions sindicals.

De l'Assemblea de Catalunya - Comissió Obrera Nacional de Catalunya - CONC i USO - UGT de Catalunya - SOC - CNT - CSC - MCC - PSAN - PSAP(p) - P Carlí - CDC - Liga Comunista - LCR/ETA VI - Joventuts d'ORT, + del PTE, de l'OCEBR i PSAN - OICE.

De totes elles, transcribem a continuació

Barcelona, el 1er de Maig.

La signada per la Comissió Obrera Nacional de Catalunya i la Unió Sindical Obrera: Sota el títol "EL PRIMER DE MAIG DE LA LLIBERTAT SINDICAL", s'hi diu:

"Aquests darrers mesos han significat ++ per als treballadors la més gran escalada de vagues que s'han donat a Catalunya i a tot l'Estat espanyol en aquests darrers + 30 anys. La major part dels sectors de la producció, localitzats a la quasi totalitat de les regions i nacionalitats, s'han aixecat amb l'exigència de les seves pròpies reivindicacions.

El que els treballadors hem pogut comprovar, una vegada més, en aquestes lluites, ha estat la manca d'un Sindicat Obrer que sigui l'instrument eficaç per aconseguir els nostres objectius de Classe més urgents. Però a aquest Sindicat Obrer no s'hi arriba si no és per la imposició per part dels treballadors de la Llibertat Sindical. La Llibertat Sindical permetrà a la Classe Obrera de dotar-nos d'una estructura democràtica i utilitzar els mitjans que possibilitin arribar a altres objectius més ambiciosos.

L'exigència d'aquest Sindicat Obrer ens porta a refusar de ple la maniobra del Govern per convocar el Congrés Verticalista. La CNS no és reformable i d'ella no en pot sortir el Sindicat Obrer que tots els treballadors necessitem.

El 1er de Maig, data en la que internacionalment se celebra la festa de la Classe Obrera per recordar els obrers morts a Xicago el 1886 en la seva lluita per la consecució de la jornada de 8 hores, té per als treballadors de Catalunya i de tot l'Estat espanyol un objectiu urgent: la consecució de la LLIBERTAT SINDICAL com a pas previ per a la construcció d'un Sindicat de Classe, unitari, democràtic i independent.

A aquesta exigència primordial, s'ha d'afegir la necessitat d'una resposta adequada a la situació de l'atur obrer, mitjançant la creació de nous i suficients llocs de treball, la descongelaçió salarial i l'homologació dels convenis ja negociats.

Davant del Primer de Maig, doncs, la UNIÓ SINDICAL OBRERA (U S O) i la COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA (C O N + C), han acordat els següents objectius, que entenem mínims:

1.- Realització d'assemblees en els dies anteriors al 30 d'abril a tots els centres de treball i als locals sindicals, en les que es discuteixin massivament la vaga de dues hores del dia

30 d'abril, divendres.

2.- Que a cada localitat de Catalunya se celebrin manifestacions i grans assemblees el 30 d'abril.

3.- Recolzar la manifestació central de + Barcelona, del dia 1er de Maig, sollicitant

citada per diferents treballadors amb caràcter unitari.

4.- Que en tot aquest context és de la més gran importància que aquests punts siguin referendats, prèvia massiva discussió a les Juntes Sindicals, les Agrupacions, les UTT... amb cries, des d'aquí a les lluites concretes el 30 d'abril i 1er de Maig.

PER LA LLIBERTAT SINDICAL
CONTRA LA MANIOBRA DEL CONGRÉS VERTICALISTA

PER UN SINDICAT DE CLASSE, UNITARI, DEMOCRÀTIC I INDEPENDENT.

c o n c - u s o . Barcelona, 20-iv-76."

as. de veïns d'itàlia, aquí

Hem pres coneixement d'una reunió conjunta haguda entre Associacions de Veïns d'Itàlia i de Catalunya, a Montserrat. El fet tingué lloc el dia 25 d'abril 76, data aniversari de l'alliberació d'Itàlia del jou nazi-feixista. Heus aquí el comunicat emès un cop finalitzades les reunions:

"Reunits avui, dia 25 d'abril de 1976, a Montserrat, la Comissió dels "Comitato de Quarteri", de la ciutat italiana de Torí, presidits pel regidor de la mateixa, Antonio Zanelli, que ha visitat aquests dies la ciutat de Barcelona, conjuntament amb diferents representants de les nostres Associacions de Veïns, de l'ur Federació, amb representants de l'Assemblea de Catalunya, han celebrat conjuntament amb un acte unitari el 31 aniversari de l'alliberació d'Itàlia, en la qual lluita Torí obtingué la Medalla d'Or de la Resistència.

Al llarg del contacte, hem pogut comprovar que la unitària lluita dels companys italians per alliberar l'ur propi i poble de l'opressió feixista i assolir la democràcia i la llibertat, continua encara pel desenvolupament d'una democràcia de base i de la més ampla i creixent participació dels ciutadans en la discussió i gestió de tots els aspectes de la vida social.

Oriol Solé i Sugranyes, membre del "Movimiento Ibérico de Liberación", anarquista, fou mort per forces de la Guàrdia Civil el dia 6 d'abril, a Euzkadi. Solé Sugranyes era un dels cinc catalans participants en la gran fuga de presos polítics del Penal de Segòvia, juntament amb 24 bascos.

Oriol Solé Sugranyes, 51 anys cond.

Frederic Sánchez Juliachs, 29 ""

Josep-Lluís Pons Llobet, 51 ""

Ramon Llorca López, 30 ""

Carles Garcia Solé, 20 ""

D'aquests 29 i dels 4 del comando que els ajudà a escapar, només quatre aconseguiren d'arribar a França, un d'ells el català Carles Garcia Solé (F A C). Recordem que el director del Diario de Barcelona fou penyorat amb 100.000 ptes per haver posat una esquila d'En Solé i Sugranyes. D'altra banda, el setmanari Canigó de la setmana 3/10 maig ha sortit amb retard en haver de canviar unes planes de fotos sobre els funerals de l'Oriol.

ORIOI SOLÉ I SUGRANYES

HA MORT
PELS SEUS IDEALS

EL DIA 6 D'ABRIL
A BURGUETE (NAVARRA)
A L'EDAT DE 28 ANYS

*

ELS QUI L'ESTIMAVEN
US DEMANEN QUE PREGUEU
PER ELL

BARCELONA, 1976

Aquesta actuació coincideix amb els plantejaments bàsics de l'Assemblea de Catalunya, que ja des de la seva constitució ha anat responant a la voluntat del poble català de tenir una instància unitària que reculli les aspiracions bàsiques del poble, afirmant-ne el seu protagonisme en la lluita pel restabliment de la llibertat democràtica nacional.

Ens proposem que aquests contactes tinguin un caràcter de permanència i assiduitat en el marc de la solidaritat de tots els pobles del món, per la llibertat i la justícia."

(Edició en català/italià/espanyol.)

Dels 8 representants italians presents, 3 eren del P C I , 2 de la D C I , 1 "catòlic independent", 1 del P S I i un altre del grup O C V O (extrema esquerra).

«manis» a dojo

Al llarg d'aquest mes d'abril, les demostracions populars al carrer -les "manis"- han sovintejat. Començant per les diades 2, 3 i 5 per uns "Ajuntaments Democràtics", seguint amb la pro-Amnistia del dia 4 a Barcelona (5-6 mil persones), els actes en aniversari del 14 d'abril 31 (amb poca assistència,enguany), seguint amb la gran concentració de St Jordi primer a la Plaça St Jaume (unes 10-12 mil persones) i després a la Plaça Catalunya (més o menys el mateix) i per acabar el 30 d'abril i 1 de maig, que es calcula en unes 15 mil persones al carrer.

No cal dir que la policia actuà amb una brutalitat extrema: garrotades, càrregues per tal d'evitar la formació de grups, boles de goma... I ultra això, les detencions que a Catalunya arriben ben bé al centenar... I els maltractes, com hem pogut comprovar tot llegint l'escrit de Mn. Xirinacs. En definitiva, un mes mogut...

AVUI

L'"AVUI"-SIC saluda l'aparició del diari català Avui, com a primer pas en la normalització de la vida social catalana. L'aparició d'aquest periòdic la considerem com una victòria de les reivindicacions nacionals populars davant l'actual règim. Llarga vida per al diari Avui!

assemblea democràtica girona

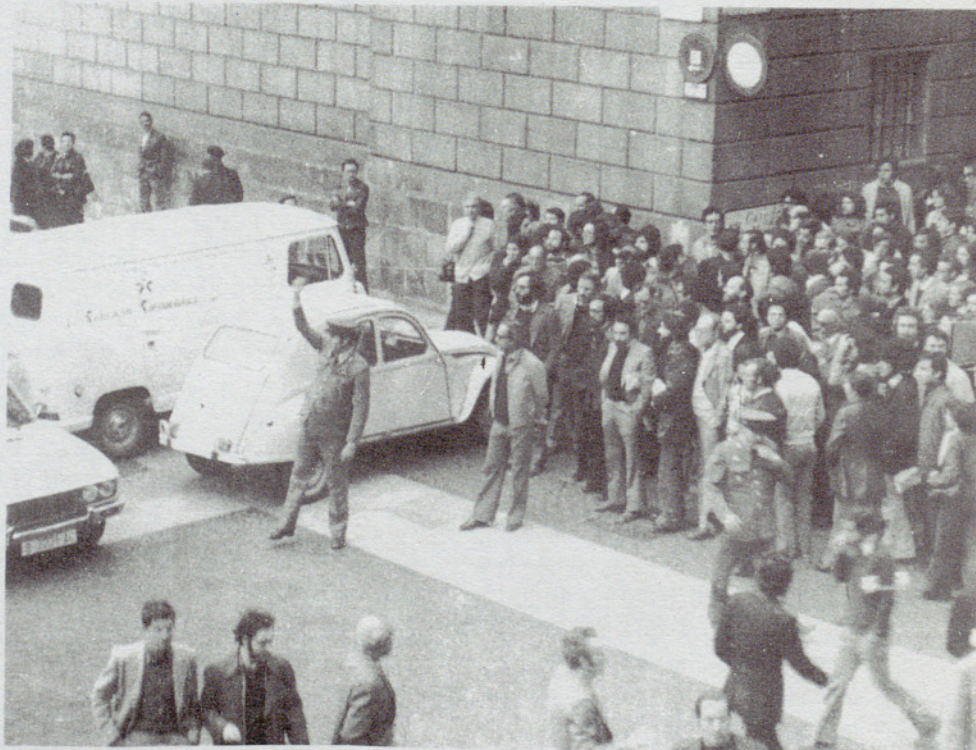
Tres són els documents que hem seleccionat per aquesta secció. D'entrada un paper, veritable botó de mostra de molts d'altres semblants. Estem parlant de la declaració constitutiva de l'"Assemblea Democràtica de Girona", lligada a la nostra Assemblea de Catalunya. En segon lloc, dos documents de sengles organitzacions: d'una banda, de la "Confederación Nacional del Trabajo", la històricament famosa C N T , la qual sembla intentar estar de nou en les lluites obreres. En aquest comunicat, la C N T aclara quina és la seva posició doctrinària davant les mixtificacions -producte del desconeixement?- que, segons ells, s'estan donant. Finalment, reproduïm un text del Reagrupament (R S D C) , que hem cregut d'interès, ja que s'hi fa balanç dels primers 100 dies del govern monàrquic d'Arias Navarro.

Els actuals moments que vivim han demostrat l'abast popular de les nostres màximes instàncies unitàries, l'Assemblea i el Consell, en especial la primera. No és d'estranyar, doncs, que sorgeixin Assemblees Democràtiques locals i sectorials íntimament relacionades amb l'Assemblea de Catalunya. En aquest sentit, podem dir que cada cop són més els indrets de tot

Catalunya que ja disposen de plataformes unitàries.

Un exemple del que venim dient el constitueix l'ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA DE GIRONA , la qual ha estat creada el passat mes de març. Heus-ne aquí el manifest fundacional:

"NOSALTRES, gironins de diferents sectors de la població: obrers, estudiants, pro-

5 d'abril 76: una comissió de l'AdeC a la Plaça St Jaume per lliurar document al Sr Viola sobre Ajuntaments Democràtics.

fessionals i ciutadans en general, pertanyents a diferents partits polítics o no aliniats a cap d'ells, ens adherim a l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA i formulem la següent Declaració programàtica constitutiva de l'Assemblea Democràtica de Girona i comarca:

La Monarquia d'en Juan Carlos, concebuda pel General Franco, i imposada després de la seva mort, és una continuació del Règim franquista, malgrat les aparences reformistes i pseudo-democràtiques, per a mantenir intactes les mateixes estructures dictatorials. Així cal denunciar la reforma del Decret-Llei Antiterrorisme, que manté íntegrament totes les mesures repressives i antidemocràtiques, la detenció i tortura dels companys, la militarització dels treballadors en vaga, la persecució dels militars demòcrates, etc. Aquest Règim no és cap solució per a la normalització democràtica de la vida ciutadana, ni per als pobles de l'Estat espanyol, perquè congela els sous dels treballadors, propicia el constant augment del cost de la vida i l'atur generalitzat; perquè nega l'amnistia que demana el poble i oblidat els drets de les nacionalitats basca, gallega i catalana amb un insultant decret sobre les llengües regionals; perquè traïx el poble saharí i posa en perill la nostra seguretat amb les bases militars, servint l'imperialisme americà.

A Girona i les seves comarques s'han fet sentir de forma contundent les conseqüències d'aquests darrers anys de dictadura feixista. El desenvolupament desordenat de les comarques gironines servint els interessos de l'oligarquia nacional, ha provocat un desequilibri que, en el cas concret de Girona, ha estat totalment negatiu. Per una altra banda, la gestió feixista a nivell local i intercomarcal ha portat a conseqüències tals com l'annexió forçada i arbitrària a Girona d'altres municipis -Salt, St Gregori, etc.-, la creació de nous barris, amb la formació de ghettos perifèrics sense els mínims serveis necessaris, que comporten la marginació de la classe obrera i especialment dels immigrants. El monopoli de la iniciativa privada en sectors com l'assistència sanitària, l'ensenyament i l'urbanisme, han portat a situacions com les que actualment patim: Seguretat Social com a eina de la sanitat privada, falta de col·legis i parvularis als barris perifèrics, especulació del sòl urbà i falta de planificació urbanística. Tot això ha fet que la

nostra ciutat arribés a ser gairebé inhabitable.

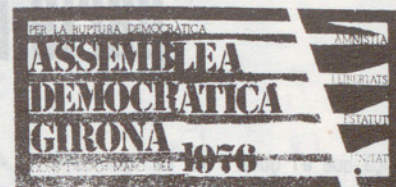
Com remarca el comunicat de la XII sessió de la Comissió Permanent de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, "només el rebuig del continuisme i la revocació de les lleis fonamentals del franquisme i de tots els òrgans que l'han configurat o proven de perpetuar-lo, és a dir, només la RUPTURA DEMOCRÀTICA pot ésser l'inici del camí que ha de satisfer les exigències populars i nacionals".

La situació actual exigeix la formació d'una instància democràtica unitària, que aplegui totes les forces polítiques i sectors interessats en aconseguir la Ruptura Democràtica a partir dels quatre punts de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, que són:

/(els quatre punts)/

L'Assemblea Democràtica de Girona i comarca, organisme de base i portaveu de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, vol ésser el marc de treball unitari on s'elabori una alternativa democràtica a la gestió municipal, un instrument de coordinació i organització de tots els sectors, moviments i institucions, a partir de llurs reivindicacions bàsiques, per a realitzar accions de mobilització, respectant la seva autonomia i iniciativa. Quan calgui, es coordinarà amb la resta de les instàncies unitàries de les comarques gironines pertanyents a l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

L'Assemblea Democràtica de Girona i comarca consta d'un òrgan sobirà que és l'Assemblea plenària, la qual delegarà en una Comissió Permanent l'execució dels acords

adoptats en ella. Alhora hi haurà un Secretariat que tindrà funcions tècniques i de coordinació.

OBJECTIUS

- 1.- Millorar les condicions de vida i treball del poble: contra la política econòmica del Govern i la congelació de sous i la carestia de la vida.
- 2.- Gestió Municipal Democràtica: Participació dels organismes populars, lluita contra la contaminació. Control del sòl per tots els sectors populars com a mínim indispensable per a la socialització progressiva de la terra; habitatge digne per a tots els ciutadans, i obtenció dels serveis comunitaris necessaris a la collectivitat (Centres culturals, espais verds, etc.).
- 3.- Sanitat i escola al servei del poble: Socialització de la Sanitat, control i gestió de la Seguretat Social pels seus afiliats. Creació d'una escola pública, única i gratuïta.
- 4.- Lluita contra l'opressió lingüística, cultural i nacional que pateix Catalunya.
- 5.- Solidaritat activa contra els represaliats.

L'ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA DE GIRONA I COMARCA CRIDA A TOT HOM A ORGANITZAR-SE EN EL SEU SI, PER A FER EFECTIVA LA LLUITA PER LA LLIBERTAT I L'AMNISTIA, EL RECONeixEMENT DELS DRETS DE LA NACIONALITAT CATALANA I PER L'AUTÈNTICA DEMOCRATITZACIÓ DEL NOSTRE POBLE."

Com a Apèndix s'explica breument la funció dels òrgans directius de l'AD: Assemblea Plenària, Comissió Permanent i Secretariat.

parla la cnt

D'ençà que el govern de la Monarquia ha establert una certa tolerància quant a les activitats de l'Oposició Democràtica a tot l'Estat (1), certs grups que fins ara havien dut una vida més aviat precària, tornen a la palestra. En aquest sentit, podem parlar del POUM, que ara no està prou clar que s'integri a la Convergència Socialista, ja que existeixen diversos corrents al seu si; també és el cas de l'ERC, la qual pensa celebrar properament un Congrés a fi d'aclarir posicions i el problema de la representativitat; i també tenim l'actual revifament de la Lliga -ara amb un nom més adient a les circumstàncies-. Finalment, dins aquest apartat cal parlar de l'antigament totpoderosa CNT, de la qual se n'ha sentit la veu fa poc amb motiu d'una reunió de delegats de Catalunya i amb motiu de la seva adhesió a la manifestació del 1er de Maig + potenciada per la CONC-USC-SOC-UGT, atès que no podria anar-hi amb les seves banderes i pancartes i també degut a que, segons una nota de la CNT, la dita manifestació està manipulada per grups aliats a la classe obrera.

A continuació reproduïm in extenso una Declaració a l'opinió pública de la Confede-

ración Nacional del Trabajo-Federació Regional de Catalunya, la qual és una puntualització de l'actitud i principis de la CNT:

'Ante las notas y comentarios que de diversa procedencia ha difundido la prensa en los últimos días a propósito de la Confederación Nacional del Trabajo (aquí hi manca una línia)/ para salir al paso, tanto para disipar confusiones como al objeto de puntualizar bien nuestra actitud. + Unos han hablado de una CNT no anarquista, otros de una Confederación conformista, + sin faltar quienes nos atribuyen una vinculación TRENTISTA (2). La CNT -y hacemos hincapié en que esto quede claro- es una organización anarcosindicalista que aspira a la máxima libertad de los hombres y que luchará por la emancipación de los trabajadores en la medida que cada circunstancia exija. Y como para ensanchar la libertad y conseguir la solidaridad humana es indispensable la cooperación de todos, rechazamos los adjetivos + tendenciosos y nos atenemos a la línea vertical de la CNT que consiste en los siguientes principios básicos:

a) LIBERTAD

Convencidos de que el hombre solamente

lo es en plenitud si es libre, abogamos por su libertad máxima en el seno de una sociedad justa y coordinada en la que desaparezcan los factores de REPRESION, DE DISCRIMINACION ECONOMICA Y DE AUTORITARISMOS ABUSIVOS, Siendo el hombre el fundamento de la sociedad, únicamente si es libre y consciente, podrá serlo a su vez la comunidad de que forma parte.

b) AUTOGESTION

La autogestión que, propugnan por la participación igualitaria de cada ciudadana no en cuanto le concierne, es la praxis de la libertad en cooperación y la que elimina, por su propia función, privilegios y jerarquías.

c) ACCION DIRECTA

La acción directa, que no implica violencia ni imposición, consiste en prescindir de intermediarios. Es decir, que la CNT para la solución de todos los problemas, propugna por la participación directa de todas las personas implicadas en ellos. De ese modo, se respeta la libertad de cada hombre y se hace innecesaria la burocracia absorbente y abusiva.

d) EL FEDERALISMO

Por la práctica federal, que va de abajo arriba y que permite la intervención de todos sin menosprecio de nadie ni marginación alguna, se puede articular la sociedad a todos los niveles económicos, culturales, servicios, barrios, municipio, etc. -utilizando inteligentemente el esfuerzo y capacidad de la población toda y evitando conflictos que ocasionan la desigualdad y el poder.

Esas son las constantes de la CNT sobre cuya base coincidimos, rechazando cuanto suponga inclinación tendenciosa o debilitadora. Desde la constitución de la PRIMERA INTERNACIONAL EN ESPAÑA -en el Círculo Barcelonés, en 1870- todos los Congresos Confederales han abogado por la autonomía de la Organización, la acción directa y por la emancipación de los trabajadores, en esa línea proseguiremos fieles a un pasado y a una tónica de lucha que vigorizó a la CNT y dió al pueblo español sus mejores conquistas: jornada de 8 horas, prohibición del trabajo a destajo, mejoras de la seguridad e higiene en los lugares de trabajo, semana de 40 horas, la no adulteración de los productos elaborados, y, como corolario, la realización de las colectivizaciones.

Esta es la CNT, que no precisa de otros adjetivos y que, abierta a todo el mundo, no renuncia, con la ayuda del pueblo, a realizar una profunda transformación so-

30 abril, 8 vespre: Major de Gràcia; Visca el 1er de Maig!, Visca CC00!...

cial,
Barcelona, a 20 de marzo de 1976."

Extret de: UNITAT SOCIALISTA, No. 9, abril 1976, pp. 18-19. US és el portantveu del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya.

Notes.

(1) Tot i això, i d'ençà de mitjans d'abril fins als primers dies de maig, a tot l'Estat espanyol han estat detingudes unes 1.500 persones... (Operació "Anti E. T.A.", preparació dels 1er de Maig, etc.) També cal dir que la majoria han estat posades en llibertat quasi immediatament.

(2) Trentistes, grup partidari de la intervenció política del proletariat. L'exponent més destacat fou Angel Pestana, el qual creà el "Partido Sindicalista".

St Jordi: Lluint un pòster del President màrtir.

rs d c: balanç de «100 días»

Ens ha semblat interessant de reproduir a continuació una Declaració Política del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya (Srs Pallach, Verde-Aldea, H. + Barrera...), ja que s'hi fa un balanç valoratiu dels primers 100 dies del Govern de la Monarquia. Heus-ne aquí el text:

"Després d'examinar la greu situació política actual, el C.P. del RSDC acorda fer pública la següent

DECLARACIÓ

balanç de tres mesos

Han passat més de tres mesos d'ençà de la constitució de l'actual Govern. La degradació de la situació política, econòmica, social i moral és constant. Cada dia és més clara la contradicció entre milions d'homes i dones que volen afirmar els drets ciutadans, sindicals i nacionals i un govern que no sap escollir l'única política possible: l'establiment de les llibertats democràtiques -que a Catalunya implica l'establiment de les Institucions Catalanes /d'Autogovern/- i les ràpides consultes electorals per elegir els governants i formular una clara i enèrgica política de democràcia i de justícia social.

La responsabilitat dels ministres dits "reformistes" és evident: han refusat

l'amnistia i han preferit pactar amb el "búnker"; anuncien una política de minces reformes que els immovilistes boicotegen; s'han dedicat a passejar per Europa les intencions de canvi que els adversaris del canvi social anullen de seguida; el responsable de les finances, incapaç de veure més enllà que els interessos de la gran metallúrgia, ha provocat amb la devaluació de la pesseta nous augments de preus que accentuen la inflació i agreugen els problemes que té plantejats una economia cada dia més enfonsada per manca d'inversions; els problemes socials, endurits per un atur massiu, i incapaços d'en carrilar-se a través d'uns sindicats lliures de la tutela estatal i patronal, irrumpeixen al mig del carrer i són reprimits amb violència i provocant així més perturbacions de la vida ciutadana.

Aquest és el balanç negatiu nascut de la incapacitat de formular una política que té com a únic aspecte positiu, una limitada tolerància pels drets d'expressió i de reunió, però que en no precisar-se clarament, amb objectius concrets i calendaris precisos, indueix també a noves contradiccions.

una alternativa democràtica per la pau, la llibertat, la justícia social

Enfront d'aquesta política incoherent i confusa, les forces d'oposició democràtica formulen opcions clares, coherents i precises:

Refusen la violència, vingui d'on vingui, sigui de grups incontrolats i anònims que es diuen d'"extrema esquerra" i fan el joc a l'extrema dreta, o sigui dels que no saben limitar la seva funció al manteniment de l'ordre i la transformen en repressió brutal accentuant el clima de desordre, al servei també del "bunkerisme".

Volem sindicats obrers democràtics, responsables, capaços de lluitar i negociar + pels necessaris augments de salari i per les transformacions socials indispensables, però conscients també dels perills que actualment amenacen un aparell industrial que hem de ser els primers en voler mantenir i reforçar per posar-lo al servei de la comunitat i de la justícia social. Les vagues obreres han de decidir-se sempre pels propis treballadors, en votació secreta i lliure i no pas per la coacció de "piquets violents", o per amenaces anònimes.

Volem un autèntic subsidi d'atur; un gran esforç de relançament de la nostra economia i sabem que aquest només serà possible quan la política general del país en

el pla social i econòmic també, sigui decidida pels únics que poden decidir-la ++ amb garanties d'estabilitat: els ciutadans convocats a les eleccions lliures i democràtiques que s'han de fer el més a viat possible.

cap a la democràcia ràpidament

El franquisme morí l'any 1975. Però la democràcia encara no ha nascut. Els qui acusen l'oposició d'irresponsable perquè reclama la ràpida ruptura amb el passat i la immediata legalització de les llibertats democràtiques, ara poden veure que la veritable irresponsabilitat, els veritables perills, rau en el manteniment d'una situació confusa, sotmesa a totes les amenaces del totalitarisme.

La democràcia pot nèixer només de la decidida voluntat d'instaurar-la segons les normes europees que alguns ministres prediquen, però que no practiquen: partits polítics legalitzats, sense excepció; sindicats democràtics; drets de reunió, de manifestació, d'expressió; voluntat d'ordre social nascut de la llei sorgida de la voluntat majoritària; acceptació de les discrepàncies; refús decidit del clima de guerra civil que només pot afavorir al feixisme; eleccions a tots els nivells

per elegir Ajuntaments i Governants. Els treballadors, la classe mitjana, la pagesia, els menestrals, els comerciants i tots els assalariats som els primers interessats en la creació del clima de convivència i de pau civil. La immensa majoria del país vol viure una vida de treball i de benestar; de reformes socials i polítiques; de redistribució de la riquesa i dels béns culturals que resten limi-

tats a una petita minoria. Només el restabliment de la vida democràtica pot aconseguir-ho. Els socialistes catalans, ara més que mai, cridem a totes les forces catalanes democràtiques, a unir-se per a fer-la ràpidament efectiva.

R S D C

Barcelona, 13 de març de 1976."

(Extret de: UNITAT SOCIALISTA, portantveu del RSDC, No. 9, abril 76, pp. 1-3.)

PREMSA DEMOCRÀTICA

L'INSURGENT

D'entre les noves publicacions clandestines aparegudes recentment, trobem L'INSURGENT!, el qual duu per subtítol "òrgan del Comitè de Zona del PSAN del Camp de Tarragona i la Conca de Barberà". Aquesta és, doncs, la tercera revista editada pel Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans. Les altres dues són LLUITA i ALLIBERAMENT.

Del No. 1, d'abril 76, l'únic vist, ens plau reproduir l'article de presentació + "Per què?":

"La situació actual, en la qual el poble va imposant les llibertats democràtiques usurpades pel franquisme, fa possible que els mitjans d'informació donin unes notícies i toquin uns temes fins ara del tot prohibits. La legalitat actual és, però, feixista, i per aquesta raó les informacions no poden ser tractades amb la profunditat que caldria.

Per això neix L'INSURGENT!:

- Com a eina d'anàlisi de la realitat política en funció dels nostres interessos comarcals.

- Com a eina de combat contra l'opressió i l'opressió de les classes populars al Camp de Tarragona i a la Conca de Barberà.

- Com a eina de formació i informació política.

Cal que lluitem contra molts anys d'alienació nacional i de classe, durant els quals han intentat de fer-nos oblidar els

nostres interessos de treballadors catalans i desviar-nos dels nostres autèntics objectius polítics.

L'INSURGENT! saluda les altres forces democràtiques del Camp i de la Conca, i espera ser un militant més en la lluita que ha de dur els Països Catalans al socialisme i a l'alliberament nacional."

L'INSURGENT! és un butlletí de 16 pàgines, estampat a offset i amb força il·lustracions, una de les quals "Aventures del gos estatut..." oferim en aquestes pàgines. Els temes tractats són: un article explicatiu sobre què és el PSAN.- Una breu biografia de Manuel G. Alba -nata a Valls- el qual morí el 6 d'octubre del 34 al CADCI. - Un escrit que duu per títol "Els nostres ajuntaments".- I dos treballs força

l'insurgent!

Òrgan del Comitè de Zona del **PSAN** (Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans) del Camp de Tarragona i la Conca de Barberà.

núm.1 abril 1976

15 ptes.

Perquè ?

La situació actual, en la qual el poble va imposant les llibertats democràtiques usurpades pel franquisme, fa possible que els mitjans d'informació donin unes notícies i toquin uns temes fins ara del tot prohibits. La legalitat actual és, però, feixista, i per aquesta raó les informacions no poden ser tractades amb la profunditat que caldria.

Per això neix L'INSURGENT!:

-Com a eina d'anàlisi de la realitat política en funció dels nostres interessos comarcals.

-Com a eina de combat contra l'opressió i l'opressió de les classes populars al Camp de Tarragona i a la Conca de Barberà.

-Com a eina de formació i informació política.

Cal que lluitem contra molts anys d'alienació nacional i de classe, durant els quals han intentat de fer-nos oblidar els nostres interessos de treballadors catalans i desviar-nos dels nostres autèntics objectius polítics.

L'INSURGENT! saluda les altres forces democràtiques del Camp i de la Conca, i espera ser un militant més en la lluita que ha de dur els Països Catalans al socialisme i a l'alliberament nacional.

interessants: "El Règim NO té solucions" +
i "Capitalisme i món rural".
Des d'aquestes planes desitgem llarga vi-
da a L'INSURGENT!.

SENYERA

Una altra de les novetats periodístiques +
és l'aparició de SENYERA, que amb el sub-
títol de "Catalunya i Llibertat", és el +
portantveu de la "Joventut Democràtica Ca-
talana".

Fins al moment, han estat publicats dos +
números d'aquest butlletí, també impresos
a offset i de 4 pp, cadascun, tot i que +
el format és distint.

Del No. 1, de març 76, ens plau reproduir
l'article editorial "Les tasques políti-
ques d'ara":

"La joventut catalana constitueix una ++
força més dins l'ampli moviment del poble
que lluita per conquerir les llibertats +
polítiques i nacionals. Es per això que +
un grup de joves de diferents indrets del
nostre país ens hem reunit i hem comen-
çat a treballar a fi d'endagar un ampli +
moviment democràtic de joves, capdavanter
en la direcció política i de lluita de ++
masses. Es un fet que el nostre país viu +
sota una doble opressió, social i nacio-
nal, agreujada per la inferioritat que a-
vui té el jove dins el marc de la socie-
tat en la qual ens desenvolupem. Per la +
nostra condició de joves ens veiem obli-
gats a constituir-nos en organització po-
lítica pròpia per tal de reivindicar els
nostres drets i responsabilitats i llui-
tar per aconseguir-los. Som conscients, pe-
rò, que no és el moment d'organitzar més
i més grups. I així, el nostre treball i
la nostra lluita els veiem vinculats a ++
l'alternativa que representa per al nos-
tre país l'Assemblea de Catalunya i el ++
Consell de Forces Polítiques de Catalu-
nya, i també emmarquem la nostra acció en
el camí d'aconseguir la unitat de tots ++
els joves de totes les organitzacions que
lluiten per la democràcia i el socialisme
dins el marc de l'emancipació nacional ++
del nostre poble.

Quant a la nostra alternativa de canvi so-
cial, propugnem la socialització de certs
mitjans de producció i el control de l'e-
conomia. Ambdós punts ompliran el contin-
gut real de l'aferissada defensa que fa-
rà la JDC de les llibertats fonamentals +
de la persona i faran possible trencar el
poder econòmic i polític del capital mono-

SENYERA

CATALUNYA I LLIBERTAT

num. 2 - abril 1976

JOVENTUT DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA (J.D.C.)

23 d'abril:

diada nacional catalana

Llibertat,

Amnistia,

Estatut d'Autonomia!

polític, alhora que permetran posar les
bases per a una política econòmica i so-
cial nova que ofereixi la democratització
de les grans opcions de la vida econòmica
i social.

o NOMÉS amb la unitat de tot el poble a-
conseguirem les llibertats polítiques i
nacionals.

o PELS drets polítics dels joves a partir
dels 18 anys -sufragi universal-.

o POPULARITZEM la unitat democràtica i na-
cional que representen les nostres ins-
tàncies unitàries (Assemblea i Consell).

o PER la via catalana al socialisme.

o LLIBERTAT, AMNISTIA, ESTATUT D'AUTONO-
MIA!

Barcelona, Països Catalans, març 1976."

El No. 1 conté, a més, una "Alternativa +
Social del jove" i un extens treball tito-
lat "Texts de discussió". Pel que fa al +
segon número -d'abril 76-, és totalment +
dedicat a la diada nacional catalana de +
St Jordi, amb una "Crida als Joves" i la
transcripció de la lletra d'Els Segadors.
També desitgem llarga vida als companys +
de SENYERA.

UNIVERSITAT ROJA

La tercera publicació en català que ha a-
paregut darrerament és UNIVERSITAT ROJA,
"portaveu dels militants i simpatitzants +
de LCR-ETA VI", és a dir de la "Liga Comu-
nista Revolucionària-ETA VI", grup d'ori-
entació trotskista. Pel que fa a aquesta +
organització, hem vist un butlletí tito-
lat FULL DE COMBATE -majoritàriament bi-
llingüe-, del Comitè de Catalunya de LCR -
ETA VI (Organització simpatitzant de la +

IV Internacional).

D'aquest exemplar d'UNIVERSITAT ROJA, ser-
se número ni data d'aparició -també gai-
rebé tot ell en català-, ens plau repro-
duir l'article "HACIA LA UNIDAD DE TODOS-
NUESTROS PROBLEMAS":

"Desde un tiempo a esta parte, estamos +
asistiendo en la Universidad a una activi-
dad política desenfrenada, fiel reflejo +
de la situación a nivel general en el pa-
ís.

Frente a esta actividad desenfrenada (ac-
tos, semanas, asambleas, etc.) se produce
un gradual oscurecimiento del movimiento-
estudiantil (m.e.) -como ente compacto- +
de aparición en la vida ciudadana. Esto +
no es un hecho casual, sino producto de +
una serie de circunstancias a través de +
las cuales se ha ido desarrollando el m.
e. desde principio de curso. Al inicio de
este segundo trimestre nos encontramos ++
con una situación triple:

- Una vanguardia cada día más desliga-
da del m.e. que no supo enfrentarse con +
la batalla de los delegados y que se empe-
rra en una organización tipo sindical con
plataformas supergenerales (gestión demo-
crática, autonomía, etc.). Esta vanguar-
dia capitaneada por Lledó, F. Buey, etc.
se embarca en un debate teoricista que da
de lado al m.e.

- Una franja de estudiantes bastante +
aburridos de discusiones en abstracto so-
bre ésta o aquélla alternativa global a +
la Universidad y que realmente se preocu-
pa por la problemática inmediata que vive
en sus cursos.

- La eterna franja de los estudiantes +
que le da de lado y lo único que preten-
den es sacar sus estudios. Estos se ven +
cada día más engrosados por el desconten-
to y el desmadre generalizado.

En este marco tan deshomogéneo en intere-
ses se infiltra de un modo irremediable,
una problemática que en un primer vista-
zo puede parecer no tener ningún punto de
contacto con la Universidad, pero que no
es más que la plasmación en esta de toda-
la problemática política que vive el país.
Estos temas que aparecen son la Amnistía,
las libertades democráticas, el apoyo en
algún momento a las luchas obreras (Vito-
ria, etc.) y el problema de las nacionali-
dades, pero como algo puntual y a la zaga
de las movilizaciones generales. Que no +
significa ningún avance importante para +
el m.e.

En la olla de la problemática estudiantil
se cuecen conjuntamente un caldo de rei-
vindicações específicas, junto con una

Univ-
rta
PORTAVEU DELS
MILITANTS I SIMPATITZANTS
DE L'ER-ETA

1.- FALTA DE ORGANITZACIÓ

La realitat és que, en els últims anys, els joves han anat a parar a una situació de desorganització i de desmobilització. Els joves catalans, en general, són incapaces de coordinar-se amb els altres joves catalans, i això és el que els impedeix de fer un treball més efectiu. Els joves catalans, en general, són incapaces de coordinar-se amb els altres joves catalans, i això és el que els impedeix de fer un treball més efectiu.

La realitat és que, en els últims anys, els joves han anat a parar a una situació de desorganització i de desmobilització. Els joves catalans, en general, són incapaces de coordinar-se amb els altres joves catalans, i això és el que els impedeix de fer un treball més efectiu.

problema general que sin embargo es + incapaz de llegar jamás a la ebullición y permanece en un eterno cocer debido a una serie de causas perfectamente analizables:

- Se aborda la situación sin potenciar realmente un transcrescimiento de la problemática específica.

- El problema organizativo, traba cons tante en cualquier tipo de movilizaciones, si bien se suele hacer parches de conside ración, no soluciona el problema.

De todos modos, a lo largo del trimestre+ se dan casos interesantes que representan la posibilidad de una dinámica correcta y masificadora para el m.e. (caso de 1º de Historia nocturno y de 2º de Filosofía ++ nocturno). Todo esto con el surgimiento + importante que se da por los hechos de Vi toria, que se convierten en una rabieta + estudiantil que no hace avanzar la organi zación del movimiento, nos debe hacer pen sar:

- Inoperatividad de las asambleas que+ últimamente se han convertido en verdade ras plataformas de debate político, abso lutamente incapaces de recoger la proble mática existente y darle salida.

- Falta de perspectiva.
- Imposibilidad de confluir con otros+ sectores.

Este último punto es el que nos marca la+ principal deficiencia: una organización + capaz de coordinarse con CCOO, Asambleas+ de Vecinos, Asamblea de Catalunya, etc. La puesta en marcha de una Asamblea de re presentantes a nivel de Distrito nos tie ne que hacer elegir representantes en to dos los sitios donde no los halla //(sic)/

para a partir de otra asamblea comenzar + una dinámica de asamblea de facultad en + dondeelijamos a nuestros representantes+ y así formemos el Consejo de Distrito realmente representativo y vinculado a la + base. Hoy se nos plantean dos luchas que hay que tratar de ganarlas:

1º. Contra el plan Suárez.

2º. Contra Canals y toda la carroña fas+ cista que tenemos en la Universidad.

A partir de la Asamblea de Facultad doté+ monos de una organización y de platafor+ mas de lucha que recogan //(sic)/ no sólo+ la problemática general del Distrito y ++ del país, sino también las particulares + de cada curso y cada facultad.!!

JOVES EN LLUITA

Suara acaba d'aparèixer el No. 8 -d'abril 76- de JOVES EN LLUITA, portantveu de les Joventuts Revolucionàries Catalanes, un + dels components del Bloc Socialista Revolucionari de Catalunya.

Joves en lluita
 abril 1976 portantveu de les JOVENTUTS
 N 8 REVOLUCIONARIES CATALANES

els joves revolucionaris catalans diem no a la monarquia continuista

introducció

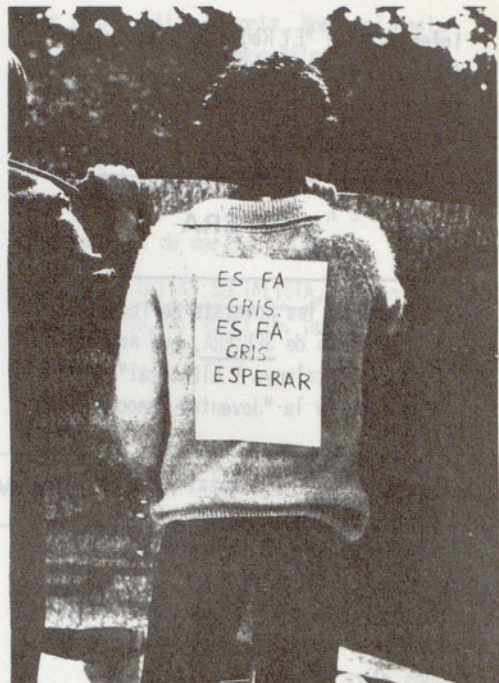
Perquè hem estat aïllats que ven creixent que, amb la sort del vell dictador d'Anatòlia la ciutat, i a més un cop a la monarquia i l'estat autoritari. Aquesta és una precisió en el viatge que els interès que donem a les classes populars, que preparem la seva continuació en el pròxim any la insubornabilitat d'En Joan Carles és el "monarca". De la situació d'aquest país, és el món de la monarquia i de la pressió social, i sempre la situació a la U. U. ha donat un cert protagonisme.

sempre força important, tot estretament - grups i personalitat política. És al punt que podríem dir que la insubornabilitat d'En Joan Carles és el món de la monarquia i de la pressió social.

la maniobra fraga: ja te-nim democràcia!!

Fraga és l'home fort moment de parlar a bon terme mentre alguns analitzen "però tant" a banda d'ell, el capital monopolista espanyol ha promogut tot un seguit de mesures demagògiques, les més importants.

Justament sobre aquesta qüestió, ens plau reproduir l'escrit: "Les JRC i el BSRC": "Tal com analitzàvem a l'anterior article //(Els joves revolucionaris catalans+ diem no a la monarquia continuïsta)"/ cal donar a l'alternativa democràtica un pro tagonisme popular, és a dir: cal fer del canvi l'inici d'una dinàmica a partir de la qual, les classes populars van guanyat posicions de control i de poder de l'es+ tructura social, cap el socialisme. Això no serà possible, però, si el movi+ ment obrer i popular català no dóna un ++

gran pas qualitatiu i quantitatiu quant a programes i formes organitzatives autònomes (CCOO, Assembles democràtiques, etc.) D'aquí la necessitat i urgència d'unificació d'esforços dels socialistes revolucio naris catalans entorn a la impulsio d'un+ programa de ruptura amb contingut popular i en oposició al social-reformisme que, + amb el seu caràcter desmobilitzador, fa + perillar el profit popular de la ruptura+ i dóna, en canvi, una mà salvadora al capital monopolista en crisi. Es per això, que les JOVENTUTS REVOLUCIO NÀRIES CATALANES saludem la recent crea+ ció del BLOC SOCIALISTA REVOLUCIONARI DE CATALUNYA, com a organització que intenta agrupar tots els Socialistes Revolucionari Catalans amb l'objectiu de:

- o lluitar conjuntament i en cada front contra les diferents formes d'opresió.
- o impulsar les organitzacions de massa.
- o impulsar les tasques de l'Alternativa Democràtica amb protagonisme popular.

I, per tant, passem a integrar-nos-hi com a organització.

Participem així, des d'aquest moment, en les tasques de potenciació i extensió del Bloc Socialista Revolucionari de Catalunya, i, concretament, en la tasca d'impulsió del front de joves al seu si, que ha d'endegar la lluita específica contra la sobreexplotació del jove (en el treball, família, escola, temps lliure, etc.).

PER LA UNITAT D'ACCIÓ DELS SOCIALISTES REVOLUCIONARIS CATALANS !!

VISCA EL BLOC SOCIALISTA REVOLUCIONARI DE CATALUNYA !! !!

L'Estatut, encara

L'Estatut ja és una reivindicació política pràcticament unànime al si de totes les forces democràtiques del País Valencià. El problema ara s'ha traslladat a quin Estatut i quan l'Estatut. Al Consell Democràtic del País Valencià ja aquesta qüestió es va fer especialment punyent, donat que, a partir de l'avantprojecte dit d'Elx, la comissió pro-estatut del Consell en va redactar un altre, amb el qual per diverses raons, el PSAN no hi era d'acord. AVUI donem a conèixer un full que ha editat aquest partit sobre el controvertit assumpte, i en informacions posteriors ens farem ressò d'altres posicions polítiques al respecte, cas de que es facen públiques per escrit.

"L'Estatut d'Elx, el Consell i el PSAN"

"Sobre la qüestió estatutària, aquí i ara considerem necessari donar les següents informacions:

- 1.- Que l'Avantprojecte dit d'Elx ha estat elaborat per un grup d'intellectuals i juristes independents, després de gairebé un any de treball i de discussió, segons ho fan constar els mateixos responsables de l'edició.
- 2.- Que l'Avantprojecte elaborat per la Comissió pro-estatut del Consell ha estat copiat literalment, en un percentatge molt elevat, del text de l'"Estatut d'Elx".
- 3.- Que aquesta necessitat d'introduir modificacions no ha estat sols, fruit de discrepàncies polítiques amb el text d'Elx, sinó amb actituds protagonistes d'alguns membres d'organitzacions del Consell davant la qüestió estatutària.
- 4.- Que les modificacions introduïdes estan farcides de incorreccions tècniques, fruit segurament de la precipitació i la manca de mètode i d'especialistes a la Comissió de treball. Per aquesta raó, entre d'altres, el PSAN es va retirar de la Comissió pro-estatut del Consell.
- 5.- Que, pel que fa a les discrepàncies polítiques, l'"Estatut d'Elx" és molt més conseqüentment democràtic, en tant que:

- a) Reconeix el dret d'autodeterminació a les comarques castellano parlants que, en un País Valencià Autònom, quedaran en situació de minories nacionals dins del conjunt valencià de la mateixa manera que, nosaltres els valencians de les comarques catalano-parlants, ho som ara, dins de l'Estat espanyol. Aquest dret és negat "taxativament a l'"Estatut del Consell" en afirmar que el territori del País Valencià és indivisible".
- b) Resol el problema lingüístic del País Valencià de manera que, re-establint el principi de l'oficialitat de la llengua catalana (vigent al nostre País fins els Decrets de Nova Planta del 1707), garanteix l'ús social a tots els efectes públics del castellà, així com l'oficialitat d'aquest a les comarques castellano-parlants. L'Estatut del Consell, en proclamar la cooficialitat indiscriminada, va en detriment de la recuperació lingüística dels valencians, objectiu que conside-

rem molt important en un País Valencià Autònom. A més a més el principi de la cooficialitat és una concessió a la dreta més cavernícola, que sempre ha defensat el bilingüisme constitutiu i crònic del País com a mitjà de reduir el català a llengua de segona categoria i imposar el castellà com a llengua pública i culta.

6.- Que sortint al davant de possibles malinterpretacions, pel que respecta als articles que fan referència als possibles futurs lligams entre el País Valencià i la resta dels Països Catalans, l'Estatut del Consell ha reproduït literalment els corresponents articles de l'Estatut d'Elx. Per tant el contingut "catalanista" d'ambdós avantprojectes és el mateix.

7.- Que el PSAN dona suport a l'Estatut d'Elx en tant que,

- a) és un text elaborat per persones independents i no vinculat a cap partit polític. En aquest sentit el PSAN vol precisar que, tot i donant suport a aquest text no pretén fer-lo ser, ni creu que, a hores d'ara, un text estatutari ha d'esser un text de partit o de conjunció de partits.
- b) és un text tècnicament ben fet i políticament adequat a les necessitats del poble valencià en un context democràtic. En conseqüència el PSAN defensa ja des d'ara les línies polítiques d'aquest text i estima que la funció primordial del govern

4 d'abril a Barcelona, per l'Amnistia:

Provisional de l' País Valencià (constituit en el mateix moment del trencament democràtic) serà la d'obrir un període constituent al final del qual el poble decidirà per plebiscit, l'Estatut que ha de reglar la Generalitat del País Valencià.

c) És un document de treball polític al sí de les masses per tal que el poble no sols les organitzacions polítiques conega quin hauria d'ésser el marc autònom adequat a la defensa dels seus interessos com a poble.

8.- Que el Psan s'ha oposat a l'Estatut de l' Consell perquè:

- a) És un text prematurament partidari.
- b) És un text precipitat i tècnicament incorrecte.
- c) És un text que no es quede curt respecte a les opcions democràtiques del d'Elx, sinó que les contradia, i en aquest sentit és incompatible amb ell. (Si solament hagués estat un problema d'arribar més o menys lluny, el PSAN no hauria votat en contra)(x).

tat en contra)(x).

9.- Que el PSAN es compromet a fer públic el més aviat possible, un informe complet sobre tots els aspectes relatius a la qüestió estatutària, avui, al País Valencià.

10.- Que allò que el PSAN vol al capdavant, és que totes les forces democràtiques del País Valencià enceten decididament la campanya pre-estatut, per tal que tot el nostre poble es mobilitze per aquest objectiu.

PSAN

(País Valencià, Març de 1976)

(x) La votació al sí del Consell, del dia 17 de Març de 1976, va estar la següent: A favor del text de l'Estatut del Consell PSPV-SVI, USO, PCV, MCPV i UDPV. En contra, el PSAN, i abstencions PSOE i UCE.

de diferents càrrecs de direcció del Front Revolucionari Antifeixista i Patriòtic; proves d'aquesta acusació no n'hi ha cap, puig l'acusada ni tan sols va signar la Declaració. Malgrat això li demanen 110 anys de presó.

- Daniel Nicolau Panisello de 30 anys, fadrí, de professió fuster de la telefònica. Se li demana un total de 110 anys.

- Rafael Pellicer Oliveros, de 19 anys, fadrí, estudiant d'Econòmiques. El fiscal li demana 15 anys.

- Antoni Ferrer Palero, de 30 anys, llicenciat i professor de Física a l'Institut d'Ensenyament Mitjà de Cullera casat amb una filla. Se li demana un total de 15 anys.

- Rafael Lluch Lluch, casat, amb tres fills, de 35 anys, de professió auxiliar administratiu, se li demana 15 anys.

Tots varen ésser detinguts el setembre del 75 i brutalment torturats. En el moment actual es troben en situació de comunicació restringida, en espera del judici al Consell de Guerra del Sumari 115-V-75. El total de les penes fiscals ascendeix a 465 anys.

Així mateix es troben detinguts Salvador Torres i Jesus Castillo, contra els quals encara no hi ha petició fiscal, Complint condemna del judici de Faura: Josep Soriano, Vicent Soriano, Josep Manuel Garcia i Santiago Oset. Tots els anteriorment an-

- Beatriu Rodríguez Pérez de 26 anys, casada amb J. Díez Gómez i amb un fill, de professió auxiliar de clínica. Es acusada

per l'amnistia...

Reproduïm el full informatiu que ens ha fet arribar el Front Unit de Solidaritat (FUS) a la redacció valenciana, sobre la situació a les presons de València.

"AL POBLE VALENCIA I A L'OPINIO PUBLICA"

Les diverses accions i manifestacions que han tingut lloc demanant la llibertat de tots els presos polítics, ens mostren clarament com aquesta s'ha convertit en un clam i una exigència immediata per a tots els pobles d'Espanya. Han hagut manifestacions massives a Barcelona, Madrid, Galícia, Mallorca, País Basc... Aquí a València varem veure l'exemple magnífic dels obrers de la construcció que decidint unir les seues reivindicacions a la llibertat de tots els presos polítics, prenent part a la manifestació a la que participaren 30.000 persones.

Entrestant, què passa a les presons de València? Després d'aquest vergonyós incident de contrabandistes, estafadors públics concedit per Juan Carlos, i en aquests moments continuen a la presó per lluitar conseqüentment contra el feixisme i per la República:

L'alegria d'un 23 d'abril a Barcelona.

menats són acusats de pertànyer al Front Revolucionari antifeixista i Patriòtic. Josep Rago Pujol i Vicent Calvet Soler compleixen condemnes per pertànyer al Partit del Treball d'Espanya.

Aquesta és la tan difosa democràcia i llibertat d'associació, una mostra més del cinisme que fan gala alguns senyors com Fraga, fent declaracions sobre els qui tenen les mans brutes de sang. Es què aquest home ha oblidat ja els 120.000 afusellaments que precediren a una guerra provocada pels que avui es troben al poder, recolzats pel feixisme internacional? Ha oblidat ja a Grimau, Granada, El Ferrol, Carmona, els cinc darrers afusellaments? Què significa parlar tant de reformes i quan var jutjar-se 8 persones en un Tribunal militar, basant les penes en unes declaracions extretes per mitjà de les tortures?

Mentre hi hagen presos polítics a les presons d'Espanya, mentre no tingam les veritables llibertats democràtiques per als pobles d'Espanya, mentre no es dissolguen el cossos repressius i l'Exèrcit no siga controlat pel poble, no es pot parlar de democràcia. Tot el demés són maniobres per a enganyar els pobles d'Espanya. Fem una crida a tot el poble Valencià i a l'opinió pública a que uneixca la seua veu de protesta davant aquest nou sumari militar.

Per això exigim:

LLIBERTAT PER A TOTS ELS PRESOS POLITICS I LLIURE REGRES DELS EXILIATS
 QUE SIGUEN ANUL·LADES LES MONSTRUOSES PETICIONS FISCALS CONTRA BEATRÍU, GARES, PANISELLO, PELLICER, JUAREZ, FERRER, LLUCH, I SERRA.
 SOLIDARITAT AMB TOTS ELS PRESOS POLITICS I REPRESALIATS DEL REGIM.

FRONT UNIT DE SOLIDARITAT (E.U.S.)
 (Valencia, febrer 1976)

fusió junta-consell

La "Junta Democràtica del PV" i el "Consell Democràtic del PV" caminen decididament cap a la seua fusió, la qual cosa serà un fet probablement al llarg d'aquest mes de maig. Pel que hem pogut esbrinar, l'esborrany de declaració programàtica de la futura TAULA, consta de 6 punts els quals fan referència al restabliment de les llibertats democràtiques, a la supressió de les lleis i institucions repressives, a l'amnistia, a la participació en el procés constituent de l'Estat espanyol, a la creació de la Generalitat provisional del País Valencià i a la ruptura sindical. Reproduïm per als lectors de "AVUI" la redacció actual del punt cinqué, tot i que el document a hores d'ara encara està pendent de ratificació.

PUNT 5é

"L'inici, en conseqüència, del propi procés constituent, amb la creació immediata de la Generalitat provisional del País Valencià, és a dir d'un autogovern provisional, sorgit de la conjucció de les forces democràtiques del País Valencià, sense exclusions ni obligatorietats, que garantirà les llibertats fonamentals, la gestió dels assumptes públics, la immediata cooficialitat de les dues llengües parlades al País, en el camí de la plena normalització de la llengua pròpia dels valencians, la reorganització democràtica de l'activitat política, econòmica i administrativa, etc. dins un marc jurídic provisional, prèviament elaborat i aprovat per les forces democràtiques del País Valencià, basat en els principis i institucions d'un Estatut d'Autonomia.

Durant aquest període provisional, el poble valencià escollirà els seus representants, tant per a participar als organismes constituents a l'Estat espanyol, com a l'Assemblea Constituent del País Valencià, que serà l'encarregada de confeccionar l'Estatut d'Autonomia que haurà de sotmetre's a votació i aprovació de tots els valen-

cians en un plebiscit lliure i objectiu."

Les forces polítiques i sindicals que segurament formaran part de la TAULA de bell antuvi, són:

Comissions Obreres (CC OO)
 Convergència Socialista del PV
 Demòcrates Independents del PV
 Moviment Comunista del PV
 Organització Comunista d'Espanya-BR
 Partit Comunista d'Espanya
 Partit Carlí Valencià
 Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels PPCC
 Partit Socialista Popular
 Partit Socialista Obrer Espanyol
 Partit del Treball d'Espanya
 Unificació Comunista d'Espanya
 Unió Democràtica del PV
 Unió Sindical Obrera

El Comitè d'Enllaç CONSELL-JUNTA, durant aquests dies ha fet públiques dues notes de premsa, que reproduïm, i l'una per donar a conèixer l'acord inicial i l'altra amb motiu del 1er de Maig.

FUSIÓ DE "JUNTA" I "CONSELL"

"La Junta Democràtica del PV i el Consell Democràtic del PV han decidit fusionar-se, creant la TAULA DE FORCES POLÍTiques I SINDICALS DEL PAÍS VALENCIÀ, com a organisme unitari de l'oposició democràtica valenciana. L'acord inclou la convocatòria immediata, per part de la TAULA, de l'Assemblea Democràtica del País Valencià, amb la finalitat de reunir totes les forces socials, entitats i persones, des de Vinarç fins a Oriola, de clara vocació democràtica.

Amb aquest acord, el Consell i la Junta han recollit les aspiracions d'unitat democràtica, repetidament manifestades pel poble del País Valencià, per aconseguir la llibertat, l'amnistia i l'Estatut d'Autonomia.

El text de l'acord queda, sols, pendent de ratificació i es farà públic en el seu moment.

Al País Valencià, el 14 d'abril 76."

DAVANT EL 1er DE MAIG

"La Junta Democràtica del PV i el ++
Conseil Democràtic del PV, dins del ++
procés unitari que estan protagonit-
zant aquests dies cap a la constitu-
ció de la TAULA DE FORCES POLÍTiques+
I SINDICALS DEL P V, volen manifes-
tar el seu ferm recolzament als acords
unitaris que, de cara a l'1 de Maig,

prenguen les organitzacions CC OO, C
NT, UGT i USO, representants +
autèntics del moviment obrer.

El Consejo i la Junta entenen que el
1er de Maig té, en aquestes circums-
tàncies de negació dels drets més ele-
mentals, a més de la seua significa-
ció específica, un clar contingut de
reivindicació i defensa de les lliber-

tats polítics i sindicals, que afec-
ta a tot el poble.

Es per tot això, que les forces polí-
tiques del País Valencià s'adhereixen
a les accions que les forces sindi-
cals acorden, i criden a tot el po-
ble valencià a participar-hi.

A la ciutat de València, 28 abril 76."

ESpanya

JUNTA Y PLATAFORMA UNIDAS

No cal dir que l'esdeveniment polític més important que a tingut lloc a Espanya pel que fa a l'activitat de l'Oposició Democràtica, ha estat la creació de COORDINACION DEMOCRATICA -la "Platajunta", com és coneguda popularment-, producte de la fusió de la "Junta Democràtica de España" i la "Plataforma de Convergencia Democràtica", impulsades respectivament pel PCE i pel PSOE. Un fet a destacar en relació amb aquesta nova instància unitària espanyola fa referència a l'expressa prohibició, per part del règim, de la Declaració constitutiva i de la seva difusió a la premsa, revistes polítiques, etc. En aquest sentit, cal recordar que el dia previst per a fer públic el Comunicat foren detinguts a Madrid Nazario AGUADO, J. ALVAREZ DORRONSORO, Marcelino CAMACHO i Antonio GARCIA TREVIJANO, quan preparaven + una roda de premsa a l'efecte.

També cal remarcar que, ultra els signants que figuren en el dit Document constitutiu, dos grups democrata-cristians espanyols: IZQUIERDA DEMOCRATICA, del Sr Joaquín Ruiz-Giménez, i FEDERACION POPULAR DEMOCRATICA, del Sr Gil Robles senior, s'adheriren a COORDINACION DEMOCRATICA després de celebrar els seus Congressos respectius. (Quant al grup de Ruiz-Giménez, això significà l'escissió d'una minoria capitanejada per Alvarez Miranda, els quals constituïren Izquierda Demócrata Cristiana.)

Finalment, hom diu que el Sr Fraga Iribarne, Vice-President i Ministre de la Governació, s'assabentà dels fets d'una forma inesperada. La seva reacció fou fulminant,

tot dient "Han roto el pacto!" i expressant ostensiblement el seu malhumor. Això de "Han roto el pacto!", fa referència a un acord tàcit, segons el qual el PSOE i d'altres grups de Plataforma no s'alienen mai amb els comunistes. Així ho hem llegit a diverses revistes polítiques.

LA NOTÍCIA A CATALUNYA

Segons sembla, tant l'Assemblea com el Consejo tingueren coneixement de la constitució de COORDINACION DEMOCRATICA per la premsa! Tot i això, ambdues instàncies unitàries catalanes han fet públics senyals comunicats de salutació

TELEGRAMA DE L'AC A CD.

"El Secretariat de l'Assemblea de Catalunya celebra la constitució de "Coordinación Democrática", i la saluda + com un pas importantíssim en la lluita per la llibertat i la democràcia de tots els pobles i nacions de l'Estat espanyol. Al mateix temps, l'Assemblea de Catalunya protesta per la detenció inadmissible de personalitats de l'oposició democràtica, i expressa la seva solidaritat amb els detinguts.

Barcelona, 30 de març 1976."

Quant al Consejo, en aquest mateix número inserim una declaració seva (p. 4) la qual, entre d'altres coses, fa referència a la constitució de la "Platajunta".

Pel que fa a les detencions hagudes quan s'intentava la presentació pública de la Declaració constituent, COORDINACION DEMOCRATICA va emetre, el 9 d'abril, el següent comunicat:

"En la cárcel de Carabanchel se encuentran Nazario Aguado, J. Alvarez Dorronsorro, Marcelino Camacho y Antonio García Trevijano. Acusados de pertenecer a COORDINACION DEMOCRATICA y de intentar cambiar la forma de Gobierno. (...)

COORDINACION DEMOCRATICA, al mismo tiempo que manifiesta su absoluta identificación con los procesados y con los que fueron detenidos el pasado sábado, denuncia:

Primero: La persecución de ciudadanos que no han cometido delito, sino que proponen una alternativa democrática, pacífica, para nuestro pueblo.

Segundo: La arbitrariedad del Gobierno al hacer discriminación en las personas que han participado por igual en los mismos hechos, eligiendo las perseguibles para tratar de introducir elementos de desunión entre las fuerzas que integran COORDINACION DEMOCRATICA.

Tercero: La manipulación de órganos judiciales para revestir con falsas fórmulas jurídicas una discriminada persecución política de la oposición.

Cuarto: COORDINACION DEMOCRATICA declara que estas maniobras del Gobierno sólo contribuyen y contribuirán a reforzar la unidad entre las fuerzas que la constituyen y a estrechar lazos con otras fuerzas democráticas que han denunciado + igualmente la arbitraria represión de que son objeto nuestros compañeros."

A LOS PUEBLOS DE ESPAÑA

DECLARACION DE COORDINACION DEMOCRATICA

ANTE la crisis general del Gobierno y del Régimen, y la ausencia de soluciones justas y eficaces a los graves problemas del país, con plena conciencia de la responsabilidad histórica que incumbe a la oposición democrática ante los pueblos de España, la Junta Democrática de España y la Plataforma de Convergencia Democrática han decidido, en el día de hoy, su disolución y la constitución simultánea de un solo órgano de la oposición, denominado COORDINACION DEMOCRATICA, como medio indispensable de ofrecer a la Sociedad Española una real alternativa de poder capaz de transformar, por vía pacífica, el Estado actual en un Estado democrático.

COORDINACION DEMOCRATICA se opone a la continuidad de un Régimen que está haciendo imposibles las libertades democráticas de todos los ciudadanos, sea bajo la forma concreta que se ha establecido en virtud de las Leyes Fundamentales, sea bajo cualquier forma de Gobierno o de Estado que se pretenda imponer al Pueblo sin la necesaria consulta previa, con plenas garantías de libertad política e imparcialidad, y en la que se asegure además la igualdad en la utilización de los medios estatales de comunicación de masas.

En consecuencia, COORDINACION DEMOCRATICA denuncia como perturbador para la convivencia pacífica el intento de la llamada política reformista del Gobierno, de perpetuarse en el poder, combinando las promesas democrá-

ticas con medidas represivas, e intentando dividir a las fuerzas políticas y sindicales más responsables mediante arbitrarias discriminaciones y exclusiones. Las proyectadas Leyes de reforma política aprobadas por el Gobierno y enviadas a las Cortes no son aceptables para la oposición, porque, bien desde un punto de vista formal modifican criterios anteriores, no reconocen las libertades democráticas a todos los ciudadanos del Estado.

COORDINACION DEMOCRATICA, manifiesta su decisión de emprender las acciones políticas adecuadas para la consecución de los siguientes objetivos:

La inmediata liberación de los presos y detenidos políticos y sindicales sin exclusión, el retorno de los exiliados, y una Amnistía que restituya en todos sus derechos a los privados de ellos por motivos políticos o sindicales.

El eficaz y pleno ejercicio de los derechos humanos y las libertades políticas consagradas en los textos jurídicos internacionales, especialmente la de todos los Partidos Políticos sin exclusión alguna.

El reconocimiento inmediato y pleno de la libertad sindical y el rechazo del actual sindicato estatal.

El pleno, inmediato y efectivo ejercicio de los derechos de las libertades políticas de las distintas nacionalidades y regiones del Estado Español.

El funcionamiento de un poder judicial único e independiente según las exigencias de una Sociedad Democrática

COORDINACION DEMOCRATICA INVITA:

A las instancias de oposición existentes en las nacionalidades y regiones, a que se articulen con este Organismo en la alternativa democrática a nivel del Estado Español.

A los Partidos Políticos y Organizaciones Sindicales a nivel del Estado que no formaban parte de la Plataforma o de la Junta, a que se integren en COORDINACION DEMOCRATICA.

A los sectores económicos, profesionales, culturales y de la Administración pública, así como a las instituciones eclesíástica, militar y judicial, a la apertura de un diálogo en aras de los superiores intereses patrios, que conduzcan a la realización de la alternativa pacífica aquí definida.

A todas las fuerzas democráticas, políticas, sindicales y sociales y a todos los ciudadanos de los pueblos del Estado Español, a participar en las acciones y movilizaciones pacíficas necesarias para la efectiva conquista de los derechos y libertades fundamentales, y para el establecimiento, en el momento de la ruptura, de órganos de poder ejecutivo de amplia coalición, sin exclusiones ni obligatoriedades, que garantice el pleno uso de las libertades y derechos democráticos, y la apertura y desarrollo del proceso constituyente hasta la transmisión de poderes a los órganos de poder ejecutivo o de gobierno que resulten constitucionalmente elegidos.

COORDINACION DEMOCRATICA estima que el cumplimiento de su finalidad política, como alternativa democrática, exige su duración hasta el momento en que se convoquen elecciones generales, sin perjuicio de la libertad de

cada partido en el debate constitucional, y de que, tras la ruptura democrática, reconsidere la oportunidad de su permanencia en el organismo unitario.

LOS signatarios de COORDINACION DEMOCRATICA declaran su profundo convencimiento de que todos ellos concurren a este acto con voluntad de superación de pasados enfrentamientos, y de que acatarán el resultado del proceso constituyente, así como el de las elecciones democráticas correspondientes.

COORDINACION DEMOCRATICA expresa la total convicción de que este programa constituye la única alternativa pacífica hacia la democracia. Su realización no es una tarea exclusiva de la oposición, sino debe primordialmente a todos los Españoles.

Madrid, a veintiseis de marzo de mil novecientos sesenta y seis.

SIGNATARIOS

COMISIONES OBRERAS GRUPO INDEPENDIENTE
MOVIMIENTO COMUNISTA PARTIDO CARLISTA
PARTIDO COMUNISTA DE ESPAÑA PARTIDO DEMOCRATICO POPULAR (sujeto a ratificación) PARTIDO SOCIALISTA OBRERO ESPAÑOL PARTIDO SOCIALISTA POPULAR PARTIDO DEL TRABAJO DE ESPAÑA
UNION GENERAL DE TRABAJADORES UNION SOCIAL DEMOCRATA ESPAÑOLA IZQUIERDA DEMOCRATICA (Sujeto a ratificación)

